

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

WEDNESDAY, DECEMBER 17, 1930. No. 51 (238). VOL. VI

PIK VI. Ч. 51 (238). СЕРЕДА, 17 ГРУДНЯ 1930.

WINNIPEG, MAN.

УСУНЕННЯ ПУЛЕВИХ АГЕНЦІЙ НЕ ЗБІЛЬШИЛО ЦІН ПШЕНИЦІ

В вівторок 9 грудня позначений банкірами головний менеджер канадського пулу МекФарленд проголосив, що пулеві агенції в Британії і Франції знесені і що ця була продавати пшеницю через руки приватних торговців. Всі думали, що цей крок спричинить піднесення цін. Тимчасом ціни замість підійти ВПАЛИ на 3 і ¼ цента ці пшениці! Привернення продажі пулевої пшениці через приватних спекулянтів, через збіжжіву біржу, означає, як висказався судно буцімої годою департаменту пшениці ОФК, Стрлінг, гуртове запровадження приватних спекулянтів. Якраз ці самі люди, проти яких був організований пул, дістають тепер пулеве збіжжя до

продажі і фармери запитали, чому це комісія від цього. Заплатити пулеві менеджер МекФарленд з грошей, які дістає за пшеницю пулевих агенцій! Канадська буржуазія з банкірами на чолі добилися повалення пулевої організації, як окремої фармерської організації. Так догосподарили МекФейли, Вуді, Борнелі, Браулії, Ендерсоні і Брекелі. Та фармери пізнали вже доволі швидко і хитрість тих самозванчих провідників фармерського руху. Вони вирішили своїми конференціями осунути свою власну класову організацію Фармерс Юніті Ліг оф Канада, в якій признали провід Комуністичній Партії Канади, як єдинокій випробуваній партії, яка піколи ще і піде не зрадила працюючих.

ПРИГОТУВАННЯ КАНАДИ ДО ВІЙНИ

Повідомлено 12 грудня з Оттави, що федеральні власті почали зводити угоду з представниками американського поштового уряду щодо перевезу пошти літаками з Британії через Нью Йорк до Канади. В зв'язку з цим говориться в Оттаві про удосконалення воздушної поштової лінії Келгарі в Альберті через Форт МекМорей на півночі Альберти до Аляски і відтак до Азії. Треба знати, що напівострів Аляски є радянська територія Сибіру. У вістці такі такі і гово-

риться, що Канада і Америка годяться співдіяти, щоб розвинути цю воздушну дорогу до Азії якнайскорше, бо радянські літаки роблять вже великий поступ і конкуренцію. Союз має вже 22,000 миль воздушних ліній і тому він не потребує відмежуватися та випередити його в здобутті воздушних доріг до Аляски. Коли поглянути на мапу, так всякосно стане ясно, що це є воєнні пляни проти Радянського Союзу, який цією воздушною рутою найлегше досягнути.

БЕНЕТ ПЛАНУЄ ПОМІЧ БАНКІРАМ

Оттава 14 грудня. — Прем'єр Бенет, який вже повернувся з Лондону в Оттаву, радить зараз з своїми міністрами та представниками банкірів, якби то не допустити, щоб банкіри не понесли шкоди в фінансуванні пулевої пшениці. Іменно банкіри згодилися свого часу позичити пулеві організації грошей на початкову заплату для фармерів. В застав за це брали тайти до цієї пшениці. Тепер коли ціни впади і ціна пулевого пулиту на

канадській пшениці, пул не може йти віддати позичених грошей. Тому банкіри мусять взяти свою пшеницю, до продажі якої іменували свого власного ставленника МекФарленда. Але що і він не може продати за ліпшу ціну, як продавали пулеві урядники і банкіри можуть на цій пшениці втратити, проте вони домагаються від уряду встановлення мінімальної ціни, а коли б за таку не могли продати на світових ринках, щоб уряд поніс втрату а не вони.

ПРОТИВОЄННЕ ВІЧЕ У ВІННІПЕГУ

В неділю 14 грудня міжнародна робітничка організація Комуністична Партія Канади встроїла масове віче протесту проти приготування до війни. Театер Доміоні був заповнений. Промовці в ризиках мова говорили, що зараз так само як перед війною в 1914 році панські уряди говорять про мир, скликають всякі мирові конференції, ухвалюють і підписують всякі договори і т. д., а тимчасом в кожній капіталістичній країні стороку біля видатки на армію, флоту, авіації і так далі. Ця діяльність торговців розробила Вебру, яка подала прохання до Радянського Союзу, де тільки як делегата під жінок робітниць і вона сказала, що Радянський Союз розбудовує свою суцільну господарку на соціалістичний спосіб і має вже великі досягнення. Бідним селянам і робітникам живе шороку краще. Головно селянам, які об'єдналися в колективні господарства, поводитися краще, як хліборобам капіталістичних країн і радянські трудящі не відчувають світової кризи.

ХТО Є ДІЯСНИМИ КОНКУРЕНТАМИ.
Після запис зробленої 12-го грудня президентом Юнайтед Грейс Гровер, паном Лавом на передодні його від'їзду в Європу з порту Ст. Джак, так найбільшими конкурентами канадської пшениці є Радянський Союз, а Аргентина і Австралія. Про Радянський Союз висказалися що союзна пшениця виймає на цін не більше як вона експортує пшеницю. Лав поїхав до Європи поговорити з великими торговцями пшениці.

Конференції бідних фармерів були всюди успішні

30 ДЕЛЕГАТІВ У ВІННІПЕГУ, 72 В РІДЖАЙНІ, 230 В САСКАТУНІ, ПОВЕРХ 150 В ЕДМОНТОНІ. — КАНАДСЬКА ФАРМЕРСЬКА ЛІГА ЄДНОСТІ БУДЕ ПОШИРЕНА НА ВСЕКАРЄВУ СКАЛЮ.

Телеграфічне повідомлення до робітничо-фармерської преси з 14 грудня говорить, що конференції бідних фармерів в Едмонтоні, так само як в Саскатуні і Ріджайні, була дуже успішна. Присутніх було 150 делегатів, які ухвалили осунути Фармерс Юніті Ліг оф Канада (Канадська Фармерська Ліга Єдності). Делегати зазначили за тими самими домаганнями, які прийняли на конференції в Вінніпегу, Ріджайні і Саскатуні. Але що через грошові обставини не було можливо прийняти делегатом з поладуєвої часті Альберти, з якого вирішено теж скликати ще п'ять конференцій в Келгарі. Часом Виконавчого Комітету для Альберти зів'язав Карль Акселсон з Вінніпегу. Членами для Саскечевану є товариші Шоуавон і Вільямс, а з

Манітоби Іван Капуста. Збори осудили теперішні фармерські організації, як реакційні та всі делегати розіхалися до місць Комітету Акції та всюди і завжди спірається тільки на найрадикальніших бідних фармерів для поширення свого революційного руху. З огляду, що рільничка криза сягає по цілій Канаді збори припоручили Виконавчому Комітету поширити організацію на всеканадську скалю. Внесення реформістична резолюція про 100 процентний пул перейшла з поправкою, щоб кожний фармер сам собі відповів, чи 100 процентний пул йому поможе і відповідно до цього постував. Около 50 резолюцій віддано до поладуєвої ЦВК ФЛЕ, бо делегати не мали змоги оставати тривалий час та радити над ними.

КОМУНІЗМ ШИРИТЬСЯ ПО СВІТІ

Немає майже дня, щоб часопис не донесли про арешти або присуди смерті на комуністів. Говориться, що в Іспанії революцію викликали комуністи, яких багато поарештовано. В Мексикі заарештовано 20 комуністів. В Греції засуджено на смерть двох комуністів. На Кубі арештують студентів і комуністів та завели стан облоги. В містах Китаю траплять чи не що дня комуністів. В Німеччині комуністи майже щодня зводять бої з поліцією. У Франції комуністи жовірни роблять бунти. І так без кінци. Що це дока-

зує? А це доказує, що чим більше буржуазія винищує свідомих опонентів між працюючими, тим більше шириться комуністичний рух. А шириться він тому, бо це рух самих працюючих, бо це класовий рух, який ставить силу проти класу. І його підляса в світі вже не спинить. Здавалося б, що по 13 роках винищування не повинно бути ні одного комуніста на світі. Тимчасом їх всюди знайдуть і всюди вони і тільки вони ведуть перед в бою бідноти проти кривди, гнету і визиску багатих. Тому всяка чесна людина стає комуністом.

ЩО ВИХОДИТЬ НА ЯВ ПРО "НАШ" ПУЛ

Недавно поставив до менеджера Саскечеванського пулу Мофата такі питання директор дослідного бюро збіжжівой фірми Сіра: 1. Чи пул уважає вінніпегську збіжжіву біржу репутативною і добре організованою, яке сповниє колись економічну функцію, чи ні? 2. Як пул уважає її такою, так чому Мофат і інші пулеві урядники висказують таку деструктивну критику про біржу? 3. Якщо Мофат не уважає збіжжіву біржу репутативною, і як вона не сповниє колись економічної функції, так чому пул є найбільшим членом збіжжівой біржі і продажує своє членство в ній? Він питає, чому пул належав до біржі від самого початку? А далі, що пул заплатив понад 30,000 доларів комісону ризичним фірмам на біржі та що сам купував опції і стріти на цій \$1,293,532. Покищо Мофат не відповів ще на ці питання.

Недавно поставив до менеджера Саскечеванського пулу Мофата такі питання директор дослідного бюро збіжжівой фірми Сіра: 1. Чи пул уважає вінніпегську збіжжіву біржу репутативною і добре організованою, яке сповниє колись економічну функцію, чи ні? 2. Як пул уважає її такою, так чому Мофат і інші пулеві урядники висказують таку деструктивну критику про біржу? 3. Якщо Мофат не уважає збіжжіву біржу репутативною, і як вона не сповниє колись економічної функції, так чому пул є найбільшим членом збіжжівой біржі і продажує своє членство в ній? Він питає, чому пул належав до біржі від самого початку? А далі, що пул заплатив понад 30,000 доларів комісону ризичним фірмам на біржі та що сам купував опції і стріти на цій \$1,293,532. Покищо Мофат не відповів ще на ці питання.

ЗИСКИ БУРЖУАЗІЇ ЗАЧИНАЮТЬ КОРЧИТИСЯ

Нью-Йорк, 14 грудня. — По раз перший від 1921 року за загальносвітової білизни торговельний представлений для буржуазії несприятливо. Випів товари або експортер вивозить около 22 з половиною мільйонів доларів. А імпортер або привіз товари з загальносвітової білизни 24 мільйонів 127 мільйонів доларів. Значені Державні зменшилися на 15%, хоч ще літаються з 3% більше, як перед війною. За минулих 11 місяців найбільш ший експорт такі держави: Радянський

Союз, Ірландія, Франція і Румунія. Американська, канадська і британська та німецька буржуазія потягують себе ще, що часи зміняться. Вміщасі вони старатимуть віддати свої недобори на своїх трудящих м'ясах, на фермах і робітниках. Тому криза домікає цим діом братам праці найбільше. Фармери банкрутують та покидають ферми, а число безробітних в місті збільшується. Цього буде дості, доки трудящий елемент не встане влади на чолі та не встановить влади тру воцна.

ЕСПАНСЬКІ ФАШІСТИ ЗДАВИЛИ ВІЙСЬКОВЕ ПОВСТАННЯ

З донесень часописів з останніх днів було відомо, що в Іспанії відбувалися якісь важні події, але цензура не допускала правдивих вісток про них. Наостанку депеці ствердили, що в багатьох місцевостях Іспанії була фактично революція повстання. Але влада диктатора Дамаска Берінгста Дювеля, який домагається заборони спекуляції збіжжям. В 1925 році на тих біржах перепродано і куплено 35 мільйонів бушлів. Значить одну і цю саму пшеницю продають і купують кілька разів. Зглядно купують і продають це, чого піде нема. Очевидно це обнижує ціни на дійсну пшеницю, овес, ячмінь і т. д.

Мабуть ця невдача значить, що затуркане і застрашене полами селянство Іспанії не дожить сильно ще піддержало визвольний рух трудящих в цій країні визиску і тому буржуазна диктатура здавила повстання. Так як здавила його диктатура Пилеуського в східній Галичині. Однак повстання відновиться і перемаже, бо само життя заставить маси працюючих до цього. Вістка говорить, що навіть вислане військово проти повстанців збудувалося в Хака, але вірні урядові відділи побили збунтованих.

НОВИЙ ТЯГАР ДЛЯ САСКЕЧЕВАНУ.

Консервативний уряд Саскечевану проголосив 14 грудня, що він думає зробити 4 мільйони доларів дову, щоб мати за що будувати дороги, позичити фармерам, яких навистив неврожай, та давати допомогу родючій т. д. Але це може цей уряд спромотися оподаткувати багатих на ці цілі. Довг снаде тягарем на працюючу класу і вона не тільки істину, але й проценти мусить сплачувати. А це хіба тільки збільшить кризу, замість направити її.

БРЕКЕН ДУРИТЬ ДІЛ ДОБРОБУТОМ.

Манітобський прем'єр Брекен говорив 12 грудня в Меліта, Ман. з нагоди отворення муніципального "скейтінг рінг" (совганки) і сказав, що коли місточки має відвагу в часах такої кризи будувати совганку, так це є доказ, що жителі міста вірять в Канаду і що Канада з такими жителями перебує скоро кризу та стріється з добробутом, який вже є за вултом. І за такі промови жителі Манітоби платять кілька тисяч доларів річно! Це пан Брекен говорить тоді, коли навіть буржуазні знайоми говорять і пишуть, що криза потребає догори. Не тільки що вона потребає, але буржуазія не зможе більше вимотатися з неї. Дякую вона сніхати буде всі наслідки кризи на працюючі маси, а на бідних фармерів в першій мірі.

ДЕМОНСТРАЦІ В БОМБЕЮ.

Бомбей, Індія, 14 грудня. — Поліція розбила тут кількадесят тисяч демонстрацію націоналістів, яку влаштовано з нагоди вихоруду одного чоловіка, який загинув під трюком, котрим везено чужі товари. Цей чоловік хотів сніхати трюка і кинувся перед ним на дельно в надії, що трюк спиниться. Але фірмам ціна дані і вони цього чоловіка. Для зобов'язати цієї демонстрації наші зобов'язали весь поліцію і військо, яке це вивозило до спалення і до померлого на чекі, куди ввези. Полиція поранила кількадесят осіб. Це діється тоді, коли в Лондоні засідає конференція, яка має дати Індії становецько домішій.

КОМУНІСТИ В КИТАЇ ІДУТЬ ВПЕРЕД

Через довгий час не було з Китаю вісток і це був добрий знак. Бо якби Чан Кай Шеконі повело побити Червону китайську армію, він був би розтрубів до цілому світі. Тимчасом він мовчав, а це значило, що не він бе, а його бють комуністи. І час від часу продекасує до Європи вісти, що "комуністичні банди" обстрілювали панські торговельні кораблі на ріці Янцзе. Що панські канонірки відповідали на це вогнем на прибережні невинні села. Але не було вісток, як ведеться кампанія проти комуністів. Адже проти них вислано 200 тисячу добре озброєну армію. А комуністи десь чи криси всі мають, роззуті, неодягнені, голодні... Аж нарешті донесено, що націоналістичні полки бунтують і переходять на сторону червоних, що британська, німецька і американська та французька

амуніції і воєнні матеріали придалися червоним... дати націоналістам доброго прочухана... Вісти говорять, що Чан Кай Шеконі замість до Гаюкова, де він мав обняти головну команду над націоналістичними полками проти комуністів, мусів тікати чомусь поспішно до Нанкіну. Що в самім Нанкіні викрито комуністичну змову на його життя. Рівночасно з цим є короткі і неясні вісти, що Червона робітничка і селянська армія здобуває одно місто за другим та посувається на північ. Половина середнього Китаю є вже під робітничо-селянською владою. Помічники і купці та буржуазія і християнські місіонери, покинувши соромно свої стада, тікають на рік під охорону воєнних кораблів своїх держав, які їх вислали на Азію... Найновіші вісти є, що червоні здобули важні міста в провінції Гонан і облягають важне місто Лічю.

ТОРГУЮТЬСЯ ЗА АВСТРАЛІЙСЬКЕ МАСЛО

Перед федеральними виборами в липні консервативна партія і її агенти говорили фармерам, що ліберальний уряд допустить до Канади дешеве австралійське масло і цим спричинить шкоду канадським фармерам, які продають набіл. Вістка з 15 грудня з Оттави донесень, що міністер торгівлі Стівенс веде переговори в Оттаві з австралійським міні-

стром ринків Малонесем, щоб допустити канадській автомобілі до Австралії, а австралійське масло до Канади. У часописях була недавно вістка, що Австралія вислає до Канади 20 мільйонів фунтів масла по дешевій ціні 24 п. фунт. Ця вістка є: якщо за лібералів австралійське масло шкодило канадському набіл, то чи не шкодить воно так само тепер за консервативного уряду?

РАДЯНСЬКІ ТОВАРИ НЕ Є НЕБЕЗПЕКОЮ

Так записало 14 грудня американське товариство закондошій політики. Воно говорить, що радянська торгівля товарами становить тільки 2 відсотки всієї світової торгівлі. Авирм з причини повзнення радянських товарів на ринках повстав тому, каже це товариство, що вони позиваються в часі, коли було повно припадів а збут зменшений. Радянський

Союз продає головно спровину, а продає дешево тому, щоб дістати заграничну валюту, якою платити за чужі товари, головню машинерію. Якщоби Союз дістав більші кредити, він не потребував би робити цього. Однак на це пани мають раду з заробити довозу радянської Європину високими цінами! Американські буржуї хочуть зисків і хоч ненавидять Рад. Союз, торгують з ним.

Суд над контрреволюційними змовниками в Москві

Дипломати капіталістичних держав прислухаються розправі. Пуанкаре, Бріан, генеральний штаб та Детердінг в спільні змовниками. — "Доклад" Рамзіна на суді. — Іздили за кордон за системою ефремівців навязувати зносини.

Процес проти центрального комітету контрреволюційної організації, знаної під іменем "Промислова Партія", зачався в Москві 25 листопада перед пролетарським трибуналом.

Вісьмох чоловік, з яких всі є професорами університету та інженерами, визначеними спеціалістами, поставлено перед суд. Розправи прислухуються багато представників чужинської капіталістичної преси, членів чужинських місій та амбасад в Москві, які засіли в льожах, зарезервованих для дипломатів. Коштівка днів тому назад текст оскарження державного прокурора Криленка, який опирався на зізнання обжалованих в часі їхнього прелімінарного пересуду, була опублікована, то буржуазна і соціал-фашистська преса усіх країн закричала, що це є нова "величезна видумка" радянського уряду.

Було сказано, що зізнання обжалованих приготували збройної інтервенції проти Радянського Союзу з боку імперіалістичних урядів і їх генеральних штабів—були чистою видумкою і маневром, який мав на меті відвернути увагу від мимого недописання п'ятиріччя.

Всі організатори інтервенції, імена яких є в акті обжаловання, Пуанкаре, Бріан, члени французького генерального штабу, Жоєвіль, Жанет та Рішар і визначний член британської консервативної партії, Чорчил, англійський експерт активної шпionage Лоренс, посередники, індустріалісти і фінансісти, Рядуїнський, Нобель і Яннов, які втікали до Парижа, нафтовий магнат Детердінг—всі вони з обуренням заперечували свою участь в приготуванні інтервенції. Публічний процес зачався. Підсудні, що на їх зізнаннях опирається акт оскарження, стали перед своїми судьями, щоб відповісти на злочин, за який їх оскаржено. Сама їхня поява в суді свідчить про брехні, які поширила буржуазія. Публічний судовий процес, який забере від десяти до 14 днів часу, дасть нагоду передискутувати всі деталі кримінальної активності підсудних і активності капіталістичних дипломатів, які фінансували змовників й для яких ці змовники працювали.

У відповідь на питання голови високого суду т. Вишинського, директора університету в Москві, чи вони признаються до своїх злочинів, всі вони відповіли "так". Всі з них висказали свою охоту дати судові повні деталі їхньої активності. Першого покликало головного підсудного Рамзіна, професора вищої технічної школи в Москві і голову інституту Дізел. Він риторично мав "догатовувати" головні "Промислові Партія". Крім цього він був назначений прем'єром контрреволюційного уряду, який мав бути сформований після утворення повалення радянського уряду. Його судові зізнання, які виглядають рідко на довгий 6-годинний доклад, не тільки не противердують, але обжалованих, але доповнюють їхні зізнання необхідними. Він розказав про потяжку історію саботажної організації, якої він був головою.

Створення на порозі витирічки, старі шапери, яких пролетарський уряд повірив високу і добре плати позиції в радянським господарстві (самий Рамзін отримав 1,500 карбованців в

радянським кордоні Румунія мала почати ворожі кроки проти Радянського Союзу, а тоді Польща, союзниця Румунії, мала ампіатися і так війна мала поширитися. Франція і Британія мали не тільки достарчити тим країнам воєнних матеріалів, але дати їм поміч на Чорнім і Балтійським морях своїми морськими й повітряними флотами, атакуючи Ленінград з півночі. Спеціальну роллю призначено Фінляндії й іншим надбалтійським країнам. Уважно зазначено над ролей Німеччини та інших держав. При кінці 1929 року, коли прийшли до переконання, що приготування так внутрішньої СРСР, як і поза ним не можуть бути закінчені вчасно, дагу інтервенції відложено до 1931 р.

Таки, зізнання дав Рамзін. Говорили також інших сімох підсудних і всі вони бовідали те саме. Кожен з них оповідав про подробиці з обсягу своєї спеціальної роботи.

Мотиви підсудних, які наперекір своїй ненависті до пролетарської диктатури рішили признатися до своїх злочинів перед судом, є цілком зрозумілими. Викриті кримінальниками дивляться на це, як на одинокі можливості уникнути пролетарської справедливості і тим способом врятувати своє мерзевне життя. Злишнім згадувати про те, що кампанія брехонь, яку почала капіталістична преса й імперіалістичні уряди, буде продовжатися навіть потім, коли їх твердження відносно цього суду будуть зовсім розбиті.

Однак це так легко їм не вдасться після того, як світ дізнається про зізнання, що їх підсудні дали на публічний процесі. Викриття махінацій, які пороблено для збройної інтервенції проти Радянського Союзу у відповідний часі, як також інструкції дані групі зрадників, що мали підготувати грунт для інтервенції в Радянським Союзі, є великим ударом для імперіалістичних планів. Все ж такі нічо не було б більше помилковим як думати, що через викриття цих зрадників можливості збройної інтервенції або війни проти Радянського Союзу усунені. Мотиви, які гонять імперіалістів до війни проти Радянського Союзу є кожному знані. Великий контраст між поступом соціалістичного будівництва з одного боку, а світовою кризою, яка трясє основною капіталістичного ладу, з другого, страх перед зростаючою революційною силою в капіталістичних країнах — будуть дальше шхати імперіалістів до гарячкових приготувань збройної кампанії проти Радянського Союзу.

На підставі зізнань підсудних на розправі в Москві, збройну інтервенцію відложено до 1931 р. Пролетаріят Радянського Союзу, який побідив в Жовтневій революції, який поборов своїх ворогів в часі першої збройної інтервенції імперіалістів в 1918—1920 рр., як також відбав горобкавської війни, який мирною працею відстояв своє господарство і зараз докладає всіх можливих старань, щоб закінчити величезну роботу соціалістичного будівництва в індустрії і рільництві, поборє всі повні атаки закордонних інтервенцій. Він виконає свій обов'язок так, як виконував його завжди перед тим.

Обов'язком пролетаріату капіталістичних держав є подбати, щоб армія імперіалістичних сил не розпалася об терній мури повстанчих революційних мас, доки вони дійдуть до кордону робітничо-селянської революції.

Г. Валєвський.

Помилуванням змовників забило клина в голову буржуазії

Буржуазний закон каже, що за зраду держави карається смертю. Не так це справа інша, що саме буржуазні уряди вважають державною зрадою. Уряд Пілсудського та його судді навіть знайдення в робітника чи селянина комуністичної брошури вважають державною зрадою.

В Москві ж радянський уряд помилував, тобто замінив смертну кару п'ятьом контрреволюціонерам, яким не тільки доказано державну зраду, але до якої вони самі призналися, позбавленням волі на 10 літ. І буржуазна преса, дипломати, спецї ріжних "міжнародних прав" в один голос заревіли: "комедія, а не суд".

І не дивно. Уже цілий місяць буржуазна преса підготувала "публічну опінію", що в Москві відбувається суд над невинними людьми і що суд той — "це тільки формальність, бо доля вісьмох інженерів-професорів вирішена, вони будуть розстріляні, а зараз, перед розстрілом відбувається ще над ними тільки "моральна інквізиція". "Публічна опінія" підготовлена, що професори будуть розстріляні. Очікують тільки на день і на хвилину, коли то вже буржуазна преса з самозадоволенням напише: "А що? Місяць тому назад ми писали, що так буде. Засудили невинних людей".

А тут сталося не так, як бажалося. Радянський суд, ціла справа процесу доказали державну зраду професорів, самі обжаловані перед цілим світом призналися, що вони винні, що вони змовники, що вони плянували збройну інтервенцію закордонних капіталістичних держав проти Радянського Союзу — і проте радянський уряд цих зрадників пролетарської держави не розстріляв, але розстріл замінив десятилітнім ув'язненням, зазначаючи:

"Пролетарська держава не бажає мститися на вже побитих і роззброєних ворогах".

Розуміється, не розстріляла і радянська влада не тільки тому, що пролетарська держава не мстить на вже побитих своїх ворогах, але й тому, що, говорячи мовою Ефремова, ці вороги самі себе розстріляли вже перед цілим світом. Вони до найменших подробиць розказали про свої діла, пляни, видали своїх високо-дипломатичних спільників і керівників, покаялися і просили дати їм спомогу виправити працею на користь пролетарської держави свої мерзотні затіі.

Не без того, щоб і дехто з пролетарів не жагував, ог, мовляв, таку контр-революційну голоту помилували, повірили, що вони справді щиро покаялися.

Таке ставлення до справи також неправильне. Заміна смертної кари злочинням десятилітньою тюрмою ще зовсім не означає, що ім радянська влада повірила. Вони будуть під цілим оком радянської влади і найменший крок по старій дорозі означатиме виконання над ними рішення суду. Але, як заявляють такі радянські газети, як "Известия" та "Правда" — радянська держава зараз на стільки сильна, що може собі дозволити на помилування державних зрадників, чого ніколи капіталістична держава не зробила б.

Що ж зараз робить капіталістична преса? Вона ріжними голосами верещить про те, що це був не суд, але комедія, що була трагедія, яка закінчилася комедією. Вона сама собі ради не може дати з приводу того, що сталося в Москві. Ті буржуазні газети, які ще пару днів тому назад писали, що в Москві судять цілком невинних людей, яких невинно розстріляють, ані змінили фронт, і кажуть, що Рамзін і всі 8 обжалованих, були в змові з прокуратором Криленком і з цілим судом, що все це була інсценізація.

Е, ні, панове! В цім разом аж надто забрехалися. Не з Криленком був Рамзін у змові, а з Пуанкаре та французьким генеральним штабом. Це він сказав цілому світові виразно, зазначаючи, що чоловікові, який стоїть перед смертю, немає потреби щось приховувати. Розуміється, тим, що всі обжаловані призналися — вони врятували своє життя. І за це телер капіталістичні пси називають їх більшовицькими змовниками.

Ні, так воно не є. Вони були змовниками французького генерального штабу й "рідної" російської контрреволюції на паризьким смітнику. І як ми писали колись про процес ефремівців, так пишемо й зараз про рамізінців: вони нікчемні видородки догнаваючої класи, тому у них не хвтає ні сили, ні енергії навіть на пролетарському суді боронити своєї справи, справи своєї класи. Це тільки борбі тієї класи, перед якою лежить майбутнє, це тільки борбі пролетарської класи навіть трибуну капіталістичного суду використовують для пропаганди своїх ідей. А представники класи, яка доживає свій вік, на трибуні пролетарського суду перед мікрофоном заявляють цілому світові, що вони гнії, що перед ними і перед їхньою класою нема майбутнього.

Пролетарська держава помилувала Рамзіна і його спільників не тому, що вони невинні, або що їх провиня не велика. Вона помилувала тих, які з трибуни пролетарського суду йлююли в лакеудне обличчя капіталістичного світу, і які раз на завжди позбавлять вже спомогти шкодити пролетарській державі.

РОЗБИВАЮТЬ ВІЧА БЕЗРОБІТНИХ

Повідомлено з Мус Джо 13 грудня, що там безробітні устроїли демонстраційне віче перед сінтарською станцією, яке наєднає поліцій і брутальний спосіб розбила. При цім арештувала 9 робітників. Демонстраційне віче скликано, щоб заарестувати проти відомої міської ради приймаючи делегати безробітних, яка і їх вимагає домагається праці або пошого одержання та щоб заарестувати проти рішення міських рад в містах Канади депортувати тих безробітних, які будуть домагається праці або одержання. Кількох робітників поліцій викало побила. Але це зашкочить пашей і пашей канадській пресі на-

Сезонове Поздоровлення

РІК 1930 був дуже пробним роком для фермерів Саскчевану, так пудевих як непудевих, через гостре обниження цін на пшеницю з \$1.39 в січні до 60 центів в останніх тижнях.

ВВИДУ труднощів, з якими пул стрічався, пудеві фермери Саскчевану показали свою лояльність до своєї організації. Тяжкі часи спричинили, що фермери об'єднуються в своїх зусиллях зробити щось, щоб поправити положення при допомозі устійнення цін на пшеницю. Надія осягнути це спричинить більше почуття безпеки в цім сезоні свят.

ШОБ новий рік приніс для рільництва західної Канади можливо найбільшу міру допомоги, а для кожного фермера зокрема — ліпші часи.

МИ засилаємо тому один одному і нашим приятелям найліпші сезонні бажання вшого доброго в цім новім році.

SASKATCHEWAN CO-OPERATIVE WHEAT PRODUCERS LIMITED
HEAD OFFICE : REGINA, SASK.

РОЩЕННЯ АЛЬФАЛЬФИ В АЛБЕРТІ

(Продовження.)
Відміни альфальфи.
В попереднім числі ми писали про користі і способи рощення альфальфи. Тут скажемо децю про те, які є відміни, як сіяти насіння, щоби дістати добрий врожай та відаток і деякі інші інформації для користі читачів "Фармерського Життя".

Альфальфа приноврлюється до ріжних родів землі і підлягає тому, на якій почві вона росла, вона і виродилася в кілька відмін. Одні відміни є більш сухостійкі і видержливі на морози в зимі, інші менше; одні мають такий звичай ріст, інші інші, одні дають більше, а другі менше корму; одні більше насіння, другі менше; одні мають таку краску півту, а другі іншу.

Для рощення в Алберті придатні є тільки деякі відміни. Інші зовсім не придатні і неоплатні. З них одна відміна, яка називається Грім, від назви Німця Гріма, який виплекав її в Дакоті, привізши з собою з Німеччини, є найвідповідніша по причині свого заакліматизовання до того степення, що вона не боїться албертійських морозів в зимі. Її корінь не зиммеране. І університет Алберти рекомендує цю відміну для албертійських фермерів, бо він і ріжні рільничі школи та доповідні стації її випробували.

Відміну альфальфи Грім рощено успішно так в пудевих, як в пашейних частях Алберти. Інші відміни є Козак, Овентері, Верегетед і Балтік. Вони мали би також давати добрий відаток з акра та бути видержливі на підсоня, однак університет говорить, що їх не випробовувано через достаточо довгий протяг часу, щоби можна з певністю сказати про них, що вони довірнюють відміни Грім.

Вибір і приготування землі.
Альфальфа буде рости на всякій ріллі, але не хоче такої, яка має поганий дренаж, тобто подосуєч. Також не хоче рости на ріллі, в якій нема достаточної кількості вапна для західних преріях вапалі і достить вапна, але може трафітися ріллі, яка його не має. Так само не виросте вона на ріллі, на якій любить вода стояти на весні, отже долинка та заглиблення, або надмірні рівинни.

Корчіки, який рік або більше, видержать солену, або акалічну землю, але молоді корчіки-рістки з цього року не видержують "алкалаю". Це скорше видержить альфальфа на білім алькалаю, як на чорнім або на брунатнім. І це треба пам'ятати. Коли б вода або лід вкрив засіяне альфальфою поле через кілька днів, так вона загине, а це може статися на весні, коли тана сніг або як часом в другій половині зими ловіє теплий вітер "чінук" через скалісті гори до Алберти і розтопить сніг. Отже це треба мати на тямці, приготувавши поле до засіву альфальфою і вибрати таке, на якій вода не здержуєлася би довго.

Сіяти на чистій ріллі.

Альфальфу треба сіяти на чистій не забуряненій ріллі. Головно, щоби на цій ріллі не було многорічних трав, тоб то таких, які ростуть через більше, як два роки. Бо всякі буряни розріжнюємо на однорічні, дворічні і многорічні. Однорічні, є ці які в однім році сходять і виростають в насіння та видавши його всихають. Дворічні є ці, які одного року виростають, а аж на другий видають насіння і тоді всихають. А многорічні є ці, які ростуть через більше, як два роки з того самого корча, і щороку мають насіння. До цих останніх належать: перійка або ковч грес, бромовая трава або бром грес, Кентокі блю грес, дикий ячмінь та інші.

Земля зачищена дуже однорічними бурянами не є також пожадна для сіяння альфальфи. Запасуджена бурянами ріллі повинна бути впердичищена. Так як на албертійській обставині альфальфу є добре сіяти на добре виборленій парній або на картофальній чи на гороховій. На весні, перед сіянням альфальфи треба зрушити шару дикого довший протяг часу, щоби можна з певністю сказати про них, що вони довірнюють відміни Грім.

Кранбєра, Австралія, 11 грудня. — Довірочні наради австралійської робітничої партії закінчилися з тим, щоби уряд встановив ставку мінімальну ціну для фермерів Австралії по чини-рістці з цього року не видержують "алкалаю". Це скорше видержить альфальфа на білім алькалаю, як на чорнім або на брунатнім. І це треба пам'ятати. Коли б вода або лід вкрив засіяне альфальфою поле через кілька днів, так вона загине, а це може статися на весні, коли тана сніг або як часом в другій половині зими ловіє теплий вітер "чінук" через скалісті гори до Алберти і розтопить сніг. Отже це треба мати на тямці, приготувавши поле до засіву альфальфою і вибрати таке, на якій вода не здержуєлася би довго.

(Далі буде.)

FARMER'S LIFE

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PATERSON AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Subscription per year \$2.00

Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

Газета для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи. Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українській Робітничій Домі, на розі вулиць Причард і Мек'Грегор, у Вінніпегу, Мані.

Предплата на рік \$2.00

Адреса:

FARMER'S LIFE

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЩО СТАЛОСЯ З ПШЕНИЧНИМ ПУЛОМ?

Багато фермерів знає вже, але багато не знає ще, що сталося з пшеничним канадським пулом. А з ним сталося щось дуже цікавого. Сталося те, що в капіталізмі мусило статися з ним.

Коли в роках 1921-1922 наступила повоєнна криза, спричинена скороченням банкових кредитів на це, щоби обнизити ціни на фермерські продукти, а опісля щоби на цій підставі обнизити заробітку платню робітникам фабричним, фермери зачали домагатися повернення урядової пшеничної комісії, званої гвіт борд, який регулював ціни через попередні роки на це тільки, щоби не допустити ціни в гору. Значить, існував проти фермерських інтересів! Британії і Франції треба тоді було багато хліба, бо через війну вони не мали свого і попит на пшеницю був великий. Ціни сунули в гору. Але на бажання британського уряду канадський уряд встановив отой гвіт борд, який перебрав контроль продажі всієї канадської пшениці в свої руки і наложив так звану максимальну ціну, за яку фермери могли продавати в елеваторах. Без гвіт борду ціна пшениці могла бути до п'яти.

Пізніше це було приватним торговцем пшеницею в Британії і в Канаді не паркує і вони зачали протестувати. Тому канадський уряд розв'язав гвіт борд або цю пшеничну комісію. Тоді спекулянти поживою, а пшеницею спеціально, дістали вічну руку і зачали гуляти. Зачали обнизити ціни і в 1922 році вони впали дуже низько. Фермери зачали масово банкрутувати. Було між ними страшенне невдоволення. Тоді дехто ждав повернення пшеничної комісії і ставив ціну на пшеницю, а дехто говорив про організування свого власного кооперативного товариства продажі пшениці.

ПЕРША ДУМКА ПРО ПУЛЕВУ ОРГАНІЗАЦІЮ.

Головною президент Юнайтед Фармерс оф Алберта Вуд, який тоді був ще досить радикальним поглядів та був членом гвіт борду, зачав голосити цю думку про кооперативне товариство продажі пшениці, або гвіт пул. Була думка, що пул повинен бути примусовий так, як було примусово продавати до гвіт борду, але Вуд і інші були погляду, що таке товариство повинно бути добровільне.

Так зачалася організація пшеничного пулу на добровільних засадах. Хто хоче може належати, а хто не хоче, не мусить. Зачалася сильна кампанія за єднанням членів до цього добровільного пулу. Фермери були огорчені на спекулянтів пшеницею. Тодішня криза прямо гонила фермерів до пулу. У всіх фермерських часописах говорилось, що треба організувати самооборону перед визиском приватних збіжжів спекулянтів. Бідні і задоволені фермери, коли представили їм положення, прямо сотками вписувалися до того пулу. Підписували контракт, що всяку пшеницю, яку кожний з них матиме в своїй провінції на продаж, він не продасть інакше, тільки через свою власну організацію пшеничний пул, і таким чином хоч трохи зведе визиск.

ПУЛ ЧЕРЕЗ ЯКИЙСЬ ЧАС БУВ КОРИСНИЙ БАГАТШИМ.

Через перших пару років показалося, що пулева продаж пшениці є корисніша для багатших фермерів, бо вони не мусять брати на себе ризика, коли вивозити пшеницю, чи тоді, як ціна низька, чи як вища; чи чекати, чи вивозити, коли є час. Словом, не робило ризику, коли який фермер дав свою пшеницю до пулу, він дістав пересічну найліпшу ціну за свою пшеницю. Таку саму ціну за таку саму пшеницю дістав його сусід, який вивозив її в іншому іншим часі. Один на весні возив, другий возив свою в осені відразу від машини. Це не робило ризику, ціна була одна при кінці року для всіх. Так було до 1928 року. Потім щось сталося.

Була це і ця вигода, що при доставі пшениці фермер діставав якусь частку грошей, так звана початкова виплата; опісля, коли неодному найбільше треба було, під весну, діставали другу малу доплату і ця придалася для весняних видатків, а перед жнивами давали третю виплату. Потім, по закінченню пшеничного року, давали ще четверту. Так що фермер мав чотири рази в році виплату грошей. Деяким це було добре, хоч ціна впадала. Головно задоволені, бо вони мали зобов'язання на весні, а тут не було всіх грошей на осінь, якщо гроші записалися в пул. Третя користь була, що фермери навчилися обслуговуватися. Всі ці користи однак були тільки часові і позирні.

ПРИЧИННИ НЕДОВІР'Я ДО ПУЛУ Й ЗАРЯДУ.

Це спричинило, що багато членів продавали свою пшеницю вже підчас першого рішення контрактів приватним елеваторам. Пулева товариства на них не діяло, бо не могло контролювати ціну на добровільній пшениці. Приватні компанії могли продавати її, як хотіли, так скалати би. А щоби відвернути фермерів від такого товариства, вони давали деяким ліпші гроші, ніж пул давав за пшеницю, або в який інший спосіб "каштували" свої фермери, членів пулу і нечленів. Бачучи, що нечлени є від приватних компаній не злі ціни, решта фермерів не дуже то хотіли вписуватися до пулу, а ті, які були членами, як ми сказали, продавали поза пул, бо мусили, бо до них на них патикали.

Це відносно членства. А як організувати самого пулевого заряду? Що він повинен організувати він фермерів

до дійсної боротьби проти спекулянтів і визискувачів? Нічого подібного. Словами, в своїй літературі ще часом сказалося дещо про збіжжів спекулянтів, але говорилось якось так про них делікатно, щоби не обидити. Не говорилось, що це є спекулянтч і вороги працюючої класи, а звалось їх "грейн трейдом" змисць визискувачами, щоби ясно опреділити, що це є суспільні галапаси, яким не повинно бути місця в добре організованім суспільстві.

СПЕКУЛЯНТИ І БАНКИРИ ВИХОДЯТЬ НА СЦЕНУ.

Банкирам і спекулянтам і це не було на руку, що пул існує, як окрема фермерська організація. Багато банкірів є зацікавлені також в спекуляції пшеницею. А тут справа пішла так, що пул мусів просити банків о ласку і позичити в них більші суми гроша на виплати членам, коли привозять пшеницю до елеваторів. Банки позичали і рахували високі проценти грошів, щоб то фермерам, бо це з їхньої кешени покривалося. Однак британські спекулянти збіжжя працювали над ілюзіями знищення пулу. До цього послужила їм нагода.

Європа збідніла через вилучування воєнних довгів та через визискування своїми капіталістами. Європа, це тепер колонія американського капіталу. Європейські країни мусять платити Америці різні великі рати та відсотки від воєнних і повоєнних довгів. Тоб то американським капіталістам. Тому буржуазні уряди Європи, щоби себе унезалежнити хлібом від Злучених Держав і Канади, зачали заохочувати своїх великих землевласників сіяти більше пшениці, а щоби охоронити їх перед канадською й американською конкуренцією, встановили високі митові оплати на канадську й американську та всяку іншу чужу пшеницю. Таким робом Франція, Німеччина, Італія й інші європейські країни завели високе мито на чужу пшеницю, або іншими словами, чужа пшениця мусила власти на ціні в себе дома, якби експортер-спекулянт мав би вивезти її до котрої з цих країн, заплатити від неї мито і продати з зарібком за таку ціну, як тамашня пшениця продається.

ОБНИЖЕННЯ ЦІН ВІДСУТНІСТЮ РИНКІВ.

Це спчинило величезне обниження ціни на пшеницю й інше хлібне зерно в Канаді та Америці і Аргентині. Рівень цих ціни став таким, щоб експортерів полатити заплатити перевіз залізницею і водою в Канаді до приморського порту, передладувати на великоморські перевозові кораблі, заплатити за перевіз до Європи та заплатити належне мито. Це мито є в деяких країнах більше, як ціна була пшениці в Канаді. Отже збіжжів спекулянти (пул) говорять "грейн трейд", тоб то збіжжів торговці обнизили фермерам ціну так, щоби могли купити пшеницю так дешево, що оплатиться їм полатити всі ці кошти і ще дещо заробити.

Значить, канадська буржуазія, яка жие з торгівлі пшеницею, хоче задержати ринки на цю пшеницю в Європі і де вона там має їх, коштом продуцента-фермера. Вона не сміє нічого втратити з своєї кешени. На цю ж вона буржуазія! І так і канадський пул, який є центральною агенцією продажі для провінційальних пулів, довів в таке саме становище. Він продавав околo половину всієї канадської пшениці. Але продавай тепер, як нема ринку?! А банки говорять: панове з пулу, платіть гроші, які ми вам позичили на виплати за пшеницю для фермерів.

ЩО ДІЯЛОСЯ В СЕРЕДИНІ ПУЛІВ.

В міжчасі, коли відбувалася ціла ця трансформація в європейських країнах, в канадській пулі напхалося багато таких фермерів, які зразу про пул і чути не хотіли. Іменно багатих фермерів! Куркулів. Чим більше бідніші продавали поза пулом, бо біда змушувала їх, довги їх тиснули, тим більше до пулу віддавали своє зерно багаті фермери, бо побачили деяку користь з пулевої системи продажі.

З таких багатих фермерів, з малими дуже виїмками, вибрано що року делегатів на пулеві річні мітінги, а там і директорів таких. Звичайно, як багач то й "розумніший", бо люди нині не дивляться на розум після розуму, але після того, хто скільки має маєтку. Так пул опинився в руках куркулів. До заряду увійшли люди, які ніколи не знали бідних фермерів, а радше до панів себе зачисляли, бо, мовляв, в Канаді за свої гроші кожний пан. Люди, які, як не через цілий рік, так через пів року, наймитами обробляли свої фарми.

Такі люди поповнили до заряду, може бачили, а може й не бачили, що плянують банкіри і спекулянти зробити з пулом. Але певний є, що два роки тому назад сталося щось і пул прийняв агітацію за всевітнім обєднанням. А в осені минулого року прийняв навіть продаж пшениці, нібито очікуючи на ліпшу ціну.

Дехто говорить, що банки казали це робити. Ціні говорять, що це було спричинене фальшивим репортажем про вигляд на врожай в Аргентині. До цього ще Британія, мамісьє культури канадської пшениці, зачала глядіти за аргентинською. Канадська пулева і пулева пшениця лишалися в елеваторах.

ПУЛ ПІД ПОВНУЮ КОНТРОЛЕЮ БАНКИРІВ.

Мають до цього приложили руку британські багаті спекулянти поживою, які є зацікавлені також і в деяких банках. Відомо, що ціні один капіталіст має вклади в всяких компаніях і не трудно йому впливати на хід їхнього інтересу. Досить, що пул опинився в руках і контролі банкірів. Зрештою, в капіталізм віні і не міг не опинитися, бо під капіталістичними урядами для бідних нема ратунок, тільки для багатих. Отже дійшло до цього, що банки казали пулові: або платіть, або передавайте пшеницю, яку ми фінансували. І пул рад чи не рад мусів віддати цю пшеницю банкам, бо вона в них задожжена. А щоби банкіри не понесли великої втрати на цій продажі, вони настановили собі свого менеджера Мек'Фарленда, щоби продавав для них цю пшеницю, як він найліпше знає і розуміє.

Іншими словами, на ділі це ліквідація пулу, хоч на словах не говориться того. І нам тут не ходять, які були причини розвалу пулу, а хочемо тільки вказати бідним фермерам, що під панською владою для них нема ратунок, бо пані чи тут чи там, але завжди знайдуть фермерів. Завжди побачити неорганізованих і добре класово неосвідомлених бідних фермерів, бо таких найлегше залучити і заплітати. Головно, коли фермері віддають свої пшеничні організації, які це не були би організації, щоби тільки, як експлоататори, в руки таких шлангунів, як Мек'Фарленд, Вуд, Бранлі, Брекен і т. д. Це є люди, які колись послужили спекулянтам і не хотять обиджати панів жинимсь там революційними домаганнями для бідноти міста чи села.

Отже оце сталося з "нашим" не нашим пулом в Канаді. Нині можна спінати вже вічну пам'ять і давности в дзвін... І бідні фермері скоро забудуть про него, і зачинають тепер розу-

міти, що одиним виходом є кисова боротьба аж до остаточної побіди та до встановлення робітничо-фермерського уряду, який перебере на державу приватні компанії, банки, залізницю, і все інше та тоді переорганізує і рішуче в такий спосіб, щоби рішуче користав на правді з своєї праці.

ТУРФДІМ НАША ПЕРША ШКОЛА

Мають не багато бідних фермерів, задовжених фермерів, і фермерів симпатиків "Фармерського Життя" здає собі рахунок із цього багато значущого факту, що початком до всього освітнього руху між ними як і між промисловими робітниками дада організація Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім, або як звичайно в скороченні називаємо після перших буквів ТУРФДім.

А однак товариші і товаришки повинні знати і пам'ятати, що це є матірня організація, з якої всі інші організації повстали. І так повстала Жіноча Секція, в якій організоване і думаюче жіноцтво гуртується та помагає своїм чоловікам в класовій освіті та боротьбі. Повстала Секція Молоді, в якій гуртується робітничо-фермерська молодь, яку досі ніхто і ніде не організував так, щоби з цього була яка користь тій молоді, або працюючій класі з якої вона і її родичі походять. Повстало Робітничо-Запозичуваче Товариство, яке вже соткам робітників і фермерів дало допомогу на випадок слабости, каліцтва або їхнім родинам на випадок смерті. Повстали численні драмспівгуртки та ще найголовніше, ця матірня організація ТУРФДім створила робітничо-фермерську пресу.

А преса, це не тільки очі і уха працюючої класи, це не тільки її руки і ноги, але це її МОЗОК! Можна жити людині без рук, без ніг, без очей, без слуху, навіть бути спаралізованим і не мати дотуку та смаку, однак все це можна жити. Але без МОЗКУ, товариші і товаришки, ніхто не може жити. Так само без мозку працюючої класи, без її преси не може розвиватися ніяка організація працюючих; не може поширитися визвольний рух трудящого народу міста і фарми. Тямте це. Отже коли так важним чинником є преса працюючих і ми всі відчуваємо на собі обов'язок помагати цій пресі по зможі, так не менший обов'язок тяжить на нас всіх помагати із всіх наших сил нашій матірній організації ТУРФДім. Оцій першій організації, яка була нашою школою, що вчила нас всіх організувати та започатковувати інші організації, а головно збудувати пресу працюючих. Тож зараз, в час кампанії за членством, ставаймо всі членами ТУРФДім!

В кожній околиці, де є відділ ТУРФДім, РЗТ чи тільки читачі-симпатиків роб.-фарм. преси і цих організацій, вони повинні придумати способи єднання членства. Одним з таких способів є змагання. Один член викликає другого, один відділ дає визов другому, одна околиця викликає на змагання другу, щоби здобути більше членства. Ходить про те, хто кого "збітує" в придбанню членів, в здобутті передплатників, збиранню фондів і т. д. Отже всім таке змагання! Покажім, що ми можемо!

КРОВАВЕ ЖИВНО НА ЗЕМЛЯХ ЗАХІДНЬОЇ УКРАЇНИ

Не точний ще перший підрахунок погрому українських сіл польсько-фашистськими урядовими бандами: — Знищено 1,000 кооперативів і читальні і 500 селянських хат. — Арештовано коло 5,000 осіб, побито до каліцтва коло 4,000, сотки селян в шпиталях. — Каті, відходячи із сіл, дали відгромуватися.

Поверх два місяці військовий поліційний загони безперервно руйнують західно-українські села й містечка та катують їхніх мешканців. Про цей погром появились чимало звіщань в пресі, але тільки уривками. Загального білянсу "кровавого живна" досі не появилос'я і не скоро він появиться, бо польська фашистська влада підчас тривів в робітничих організаціях забирає матеріали й документи, а збиравців переслідують й запирає до тюрми як шпівнів.

На основі матеріалів, що вступереч усім перешкодам вдалос'я до цього часу нагромадити, порозом обнято було в Східній Галичині 31 повітів, а саме повіти: Львів, Бібрка, Підгайці, Бережани, Рогатин, Яворів, Тернопіль, Зборів, Жидачів, Броди, Збарж, Бучач, Тереволь, Радихів, Горюшка, Камішка Струмиллова, Миколаїв над Дністром, Перемішль, Городок, Станіславів, Мисль, Борщів, Ходорів, Чортків, Дрогобич, Сокаль, Рудник, Перемішлянин, Рава Руська, Золочів і Жовква. У всіх інших повітах Східньої Галичини були теж масові труси, арешти й побой, але тільки поліційні. Звертає на себе увагу факт, який є в селах близьких до радичансько-польського кордону погрому не чинило.

В майні до не побитих розрахунок відносно шілаком коло 1,000 кооперативних й читальних будинків. Селянських та дрібношлянських хат упало жертвою уланів і поліції біля 500. Забрано в збіжжю принай-

м і господарських знярядів разом більше ніж на 10 мільйонів польських злотих. Є цілі села, де "карні загоны" так основно все пограбили, що крім картофелю нічого не лишилося. Жертв в людях ще багато більше. Загально було арештовано біля 5,000 осіб. До каліцтва побито біля 4,000 осіб, а шпиталях знаходиться біля 300 осіб. В "Народній лінійці" у Львові лежить тепер 78 побитих селян з Яворіщини, Бобреччини і Львівського повіту. До інших шпиталів побитих селян за малими виїмками не приймають. Велика кількість побитих та порубаних селян, не маючи лікарської допомоги, дістали отруєння крові. Легше побитих селян і робітників буде біля 20,000 осіб. Загалом всіх, мушчин, жінок і дітей, що в той чи інший спосіб зазнали втрат від наїзту озброєної фашистсько-польської "культури" нараховують на 200,000 осіб. Польські поліцаї, відїжджаючи зі сіл, відгромувалися, що на випадок невдач для Польського судського соймових членів погром може повторитися в друге і зі здовоною силою... Про карні погроми поліції на Волліні й Поліссі не має докладних цифр. Відомі стали тільки поодинокі випадки. Та це не тому, що польські фашисти поводилися на північних західно-українських землях людяніше ніж у Східній Галичині, а з тої причини, що Во-

льсько-петлюрівською дефензивою і з відтам нелегко продістатися правді.

Політичний наслідок погрому на Західній Україні проявляється в роботі антифашистського руху й процесі загинання УНДО. Західно-український робітник і селянин у своїй масі зараз не вірить уже своїм панам ні попам, ні догибаючому УНДОВі, ні ново-повсталим хрунівським "католицьким партіям". Він шукає настирливо організаційного оформлення свого досвіду, що його в крові і муках набув в останньому часі. Він переконується, що держава, в якій влада в руках панів і попів, все одно якої мови або віри, є його заклятий ворог. Він доходить у своїх міркуваннях до єдино правильної думки, що тільки в такій державі, в якій всі влада знаходиться в робітничо-селянських руках можливе повне і всебічне заступлення інтересів трудящих та забезпечення повного розвитку його добробуту, культурного і політичного життя.

Така є тепер загальна думка робітників і селян на Західній Україні — після фашистського польського погрому. Але від думок треба перейти до діла! Тому кличемо до західно-українських робітників і селян масово вступайте в свої робітничо-селянські партії й організації! Боїться за справу створення робітничо-селянської влади на Західній Україні!

НИКОЛИ НЕ МОЖНА ПАНАМ ВІРИТИ

Чоловік із здоровим розумом думав би, що коли пані подають числа, факти і т. д., так це вже повинно бути достовірне. Тимчасом так не є.

Ще недавно був час, коли, наприклад, статистичне пулеве бюро проголошувало на підставі інформації від своїх власних кореспондентів, що пшениці в світі є менше, як люди потребують. Був час, коли пул живного скота, зібравши інформації від урядових установ, проголошував, що є надія на ліпші ціни. Був час, що статистичне бюро і урядові установи говорили, що є вигляди на ліпші ціни на фермерські продукти. Деякі пані шей нині так говорять і тішать нас.

Руководячися тимі всіми інформаціями, як пулевыми, так урядовими, редактор "Фармерського Життя", будучи сам фермерем і знаючи, що в цих ніщих часах визиску кожний цент більше означає фермерові багато, остергав не продавати пшениці, або не збувати живного скота за пів дармо. Деякі читачі могли цього послухати. Вони напевне цим понесли втрату. Нині вони можуть навіть нарікати на ці неправильні інформації "Фармерського Життя" і якщо є такі випадки, редакторів дуже є жалко і прикро. Однак, хай читачі знають, що він писав це в найліпшій вірі, що інформації, якими він руководився, були достовірні.

Між своїх статистичних ані інформаційних бюр не маємо і про світове положення із збіжжям чи живим скотом можемо мати поняття тільки з інформаційних жерел уряду або таких організацій, як пулеві товариства, які були і на це основували, щоби збирати вірні інформації. На це нашіми грошима оплачувалися досі пулеві агенції, щоби на місяць перевіряли, яке є це положення і коли вони "помнялися", то скільки менше можна вшувати редактора? Та він ніяк не хоче звинити себе і признає, що повинен був бути розумніший і не вірити всім шпанським інформаціям та не писати ніяких порад щодо здержування продажі збіжжя або живого скота. Цього більше не буде на майбутнє.

ВПЕРЕД ДО БОЄВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ БІДНИХ ФАРМЕРІВ КАНАДИ!

Вулиці канадійських міст вкриті арміями безробітних, які звільняють боротьбу з панською поліцією за працю або повне утримання. — Їх б'ють, арештують і депортують. — В тім самім часі бідні фермери південного Саскчевану, де через два останні роки посуха знищила засів, мусять їсти гофрри та всілякі буряни, бо панський уряд не сушить собі голови фермерськими злиднями. — Будуймо сильну Канадійську Фермерську Лігу Єдності і під її проводом борімся за краще життя!

Капіталістична криза, яка цілим своїм тягарем лягла на плечі бідних фермерів та індустріальних робітників, заставила цих двох братів праці, які терплять від одного і того самого ворога, шукати якогось виходу.

300,000 безробітних робітників в Канаді, які зараз походять без ніяких средств до життя, організуються в товариства безробітних і під реакційним проводом Комуністичної Партії Канади зводять боротьбу з капіталістичним визискуванням, з капіталістичним урядом, за працю або повне утримання. І хоч буржуазна поліція розбиває демонстрації безробітних, хоч бе їх палками по голові, хоч граєсе їх кінями, хоч кдає провідників за ґрати, то це не сниться боевої акції голодних робітників, вони ще з більшим завзяттям боряться за право на життя.

Знали, як працював, не знають, як голодний.

Візьмім для прикладу місто Вінніпег. Сама буржуазна преса подавала недавно, що тут є поверх 15,000 безробітних робітників. Дістають вони від міста дуже мізерну допомогу, з якої не вижила б панська собака. Багато безробітних робітників, які не були стало замешкали у Вінніпегу через 12 місяців, не дістають абсолютно ціної допомоги. Їх є велике число і всі воц засуджені на голодову смерть, бо як котрому з них навіть вдасться дістати пару 20-центових тикетів на обід, то опісля міська рада при допомозі своєї шпійської системи винаходить це і тоді їх арештує, засуджує на кілька місяців до тюрми, а опісля депортує, якщо такі голодні робітники не мають горожанських паперів. В найкращім випадку каже їм забратися з міста, коли не хочуть дістатися до тюрми.

Цісно гіані і голодні.

Куди ж цієї голодній робітничій масі забратися? Поїде з Вінніпегу до Ріджайні, Едмонтоу або до Келгарі, а там знову його заляпають і дають йому 24 годний час забратися з міста, бо в противнім разі опиниться за ґратами. І так буржуазія гонить голодних робітників з одного міста до другого або зановіє ним тюрми, а опісля масово депортує, наче б вони були якімсь злочинцями. А їх "злочин" полягає в тому, що вони не зі своєї вини наїшлися без роботи, що їх жодуток домагався страви, що вони люди і хочуть жити, а щоб жити їм треба їсти.

Що діється зараз на фермах? Чи ті фермери, в яких винно інвентаріо, що вони собі дрібні капіталісти, незалежні від нікого, бо мають свою власну землю, свою приватну власність і можуть нею розпоряджатися так, як це їм угодно, що їх інтереси ріжняться від інтересів робітників, злиднів, крижаних робітників, чи їм живеться краще?

Фермери живляться бурянами.

Абсолютно ні. Ми маємо певні підомости, що в найбільшій пшеничній провінції Канади, в благословеннім Саскче-

ВЕЛИКА УСПІШНА ФАРМЕРСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ В ЕДМОНТОНІ.

ФАРМЕРИ ОДНОЗГІДНО ЗАЯВИЛИСЯ ЗА БОЄВОЮ ПРОГРАМОЮ ФАРМЕРСЬКОЇ ЛІГИ ЄДНОСТІ.

(Спеціальна телеграма до "Укр. Роб. Вістей".)

ЕДМОНТОН, 13 грудня. — Фермерська конференція, що її скликала Фермерська Освітня Ліга, дуже успішна. Поверх 150 повноправних делегатів і сотні інших прибуло на конференцію. Укр. Роб. Дім переповнений. Фермерські делегати прибули зі всіх частин Алберти і ріжних національностей. Є такі округи зареєстровані: Атабаска, Сасоки, Лейн, Сейнт Паул, Вилінгдон, Вегревіл, Вейнрайт, Ледук, Ветасквін, Дромгелер, Ред Дір, Келгарі, Едмонтон, Мірнам і багато інших менших околиць.

Верифікаційна комісія вибрана з 11-ох делегатів. Промови делегатів виявляють тяжке положення між фермерами і заявляються за клясовою боротьбою. Навіть ті фермери, які були до цього часу противниками, бо належать до інших організацій, солідаризуються з програмою і резолюціями і заявляються за боевою фермерською організацією.

Зміст промов фермерських делегатів такий: "Ми не маємо чим платити податків. Ми мусимо або знизити платню учителям, або замкнути школи".

Фармер у Вилінгдон продав п'ять овець за 30 центів, бо решту забрали за фрейт.

Фармер в Лейн Еліза заплатив по 13 центів від бушля за змолочення жита, а продав це жито по 5 центів за бушель. Продати мусів, бо все одно шериф був би продав на розказ банку.

Делегати фермерські заявляють, що не можуть послати дітей до школи, бо нема в що їх одіти.

Делегати гостро критикують реакційні фермерські організації, головню Ю.Ф.А., яка не толерує радикальних поглядів. Всі делегати стоять за Фермерською Лігою Єдності. Делегат з Ворспайт каже, що в часі провінціо-нальних чи домініяльних виборів кандидати приходять до нас з обіцянками, навіть українські кандидати, а зараз, коли нас гнітить економічна криза, то ніхто з них і носа не покаже, навіть ані одного з них немає на цій конференції.

Фермери гостро критикують "Фермерський" уряд Алберти, який служить капіталістам. Уряд підтримує шерифів. Багато фактів це доказали. Фермери кажуть: "Ми мусимо об'єднатися з робітниками, сформувати Фермерську Лігу Єдності, завданням якої є освідлювати і організувати бідних фермерів в боеву клясову організацію, яка з робітничими клясовими організаціями ставить своїм завданням взяти владу у свої руки і звільнити працюючих від усякого визиску".

КИФОРУК, КЛИБАНОВСЬКИЙ.

Так звані фермерські організації в трох степових провінціях, які ніколи не були фермерськими, але час від часу живили радикальних фразів, щоб ними завабити до своєї отари бідних фермерів, патягнули на їх очі сітку, щоб вони не бачили, що кругом них діється і хто з них стягає останню шкіру, хто забирає від них їх працю, цілковито запровадился буржуазія. Тобто провідні організації запровадили.

Провідники цих організацій завжди вмовляли в бідних фермерів, що при допомозі парламентарів та пшеничного пулу бідні фермери зможуть поліпшити свої життєві обставини. Треба тільки посылити до парламентарів так звані фермерських послів. Ці послі були прихотливими старих панських партій і для успішного баламучення фермерів надавали на себе підчас виборів прогресивну маску.

Деякі так звані фермерські організації, як наприклад Об'єднані Фермери Канади, Саскчеванська Секція, цілком вимовлялися від політичної акції. Вони говорили, що треба боротися на економічній позі, треба створити сильну фермерську економічну організацію, а тоді панські уряди будуть змушені числитися з нею.

Бідному не по дорозі з багатим.

Бідні фермери переконалися, що з такими кар'єровцями їм не по дорозі. Вони зачали зацікавляти реакційні фермерські організації і от зараз сильна колись фермерська організація Об'єднані Фермери Канади, Саск. Секція, знаходиться на дорозі цілковитого ліквідації. Бо таким "радикалом", як Вільямс, треба завдячити те, що на конференції віртелів в Ріджайні на яній н. Вільямс мав ніби репрезентувати задовжених фермерів, так званій кооперативний уряд Саскчевану ухвалив дати фермерам шерифів, які мали рішати долю задовженого фермера після своєї волі. Пан Вільямс погодився на пропозицію уряду, ба навіть уважав це за великий здобуток для бідних фермерів.

Справедливість здобувається тільки завзятою боротьбою.

Бідні фермери, які належали до лівого крила отих так званих фермерських організацій рішили, що в теперішній час капіталістичної кризи доведеться бідні фермери створити свою власну боеву організацію, щоб покласти її шийкам клясової боротьби проти шкідливих і фармів за панських послів, моргеджених по датках, моргеджених та інших довгів.

В тій цілі Фермерська Освітня Ліга видала відому до всіх

ДЕЛЕГАТИ НА ФАРМЕРСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ В САСКАТУН, САСК.

На цій конференції, що відбулася на 10 і 11 грудня, задовжені фермери Саскчевану, найбільшій пшеничній провінції в Канаді, рішили одногласно боротися проти капіталістичного визиску під проводом нової боевої фермерської організації—Канадійської Фермерської Ліги Єдності—і прийняли провід Комуністичної Партії Канади.

було 72 фермерських делегатів. Ця конференція одногласно заявляється за створенням Фермерської Ліги оф Канада, яка має базуватися на Комітетах Акції в кожній фермерській місцевості.

Колішній президент Фермерської Юніті Канади МекНемі, який зараз організує фарм. юнію, щоб далі баламутити бідних фермерів, прибув на конференцію в Ріджайні з своїм штабом фальшивого лівого крила і старався її розкопати, але присутні делегати дали йому заслужену відповід і він соромно провалився в своїх спробах розбити конференцію.

В Саскатуні відбулася фермерська конференція на 10 і 11 грудня. Всіх фермерських делегатів було 230. Всі вони одногласно заявляються за Фермерською Лігою оф Канади. Президент Об'єднаних Фермерів Канади, Саск. Секція, Джордж Г. Вільямс, який прибув на цю конференцію в тій самій цілі, що і МекНемі в Ріджайні, себто недопустити до заложения нової боевої фермерської організації, старався боронити свою організацію і доказувати, що вона боролася за інтереси фермерів, але присутні делегати не хотіли навіть вислухати його промови. І так реформісти дістали своє в Ріджайні, Саскатуні і так само привитали їх в Едмонтоні. Старі реакційні фермерські провідники бачать, що їм приходить кінець, бо на арену вступає дійсно боева організація бідних фермерів, яка поведе всіх бідних фермерів дорогою упертої боевої боротьби проти капіталістичного гнету і визиску, за повалення капіталістичної системи і за встановлення революційного робітничо-фермерського уряду в Канаді.

Перша конференція в Манітобі

Така манітобська конференція бідних фермерів відбулася 6 і 7 грудня у Вінніпегу в Українським Робітничім Домі. Прибуло на цю 30 фермерських делегатів з ріжних місцевостей в Манітобі, головню з північної Манітоби, де живуть найбільш бідні фермери.

Через повних два дні радикальні фермерські делегати над своїми справами, докляпий з них особію говорили про локальні обставини, які є прямо застрашуючі і всі делегати одногласно заявлялися за створенням сильної боевої фермерської організації, яка мала б носити назву Фермере Юніті Ліг оф Канада, або по українськи Канадійська Фермерська Ліга Єдності.

На цій конференції прийнято одногласно негативні домагання бідних фермерів, які вже були надруковані на сторінках "Фермерського Життя". Вибрано також члена Центрального Виконавчого Комітету цієї організації на провінцію Манітоба і всі делегати прирекли стати організаторами цієї боевої фермерської організації та зробити все можливе, щоб організувати неорганізованих фермерів і зробити їх членами дійсної організації бідних фермерів.

Дві успішні конференції в Саскчевані.

Така сама конференція відбулася в Ріджайні на 8 і 9 грудня, з тою жів ріжницею, що на конференції в Ріджайні

Ліг оф Канада, який на англійській мові є газета "Форов". Конференція в Едмонтоні відбулася на 13 і 14 грудня. Всіх дані вказують на те, що вона була так само чисельна і успішна.

Хай же тепер дунає клич між бідними фермерами Канади: "Збудуймо сильну Канадійську Фермерську Лігу Єдності! Об'єднаймося з боевими робітничими організаціями і поставмо спільний фронт проти системного визиску, повалім буржуазний уряд, а на його місце заведемо свій, робітничо-фермерський. Гуртуймося під стяг Комуністичної Партії Канади, дійсного вождягого робітників і бідних фермерів! Боронім перед імперіалістським атаком батьківщину робітників і бідних селян, Радянський Союз!"

РЕВОЛЮЦІЯ В РІЛЬНИЦТВІ КАНАДИ

Ще в 1920 році вивезено з Канади пшениці 70 мільйонів бушлів вартості 185 мільйонів доларів; вже в 1929 році Канада вивезла 370 мільйонів бушлів вартості 428 мільйонів доларів. Це є зріст за девять років в 243 МІЛЬЙОНИ ДОЛАРИВ.

Загальна вартість мяса вивезеного з Канади в 1920 році була 98 мільйонів, а в році 1929 тільки 19 мільйонів; зменшення в 77 мільйонів доларів. Молочарських продуктів в 1920 році вивезено з Канади на суму 56 мільйонів доларів, а в 1929 року тільки на суму 35 мільйонів доларів, отже зменшення в 21 мільйонів доларів. Загальна вартість яєць вивезених в 1920 році була 3,500,000 доларів а в минулім році тільки 319,000, отже зменшення на суму \$3,181,000!

Що це показує? Це вказує, що пшениця, будучи найкращим продуктом до випroduкування, забирає шораз то більше місця в фермерстві, а інші галузі господарства зістають занедбані.

Приходить час, що пшениця стає непоплатним продуктом і фермери будуть примушені зменшити засівну площу пшениці, а взятися більше до тих занедбаних галузей господарства, а головню до продукції м'яса, яєць і годівлі ріжних домашніх звірят. На ці продукти буде місце не тільки в самій Канаді більше, як є зараз, розуміється по низьких цінах, навіть може ще інших як теперішніх, але і в європейських Злучених Державах, в яких м'ясо є зміна політики проти-гом найбільших двох років.

Тепер в Злучених Державах є при владі республіканська партія, яка дуже схожа на консервативну канадійську партію, але в виборах, що відбулися в Америці з початком листопада, ця партія дістала тільки одного сенатора більше. В своїй конгресі, тоб то американській палаті послів вона теж втрапила мажорит. Часочас прокують, що яка настане вибір президента в 1932, до того часу може багато статися в Злучених Державах і населяти Америки закладає усунення високої митної тарифи на канадійські рільничі продукти. Тоді сподіються, що отворить американський ринок для високого мита в Британії.

ВІПРАВДУЮТЬСЯ ПЕРЕД ПАНАМІ.

Лондон, 14 грудня. — Посол з партії МекДоналда Браві, який перед тижнем підписав заяву лорда Мослей, що в ній говорилось про встановлення диктатури з пяти людей, виправдується, що в лаві Мослей не було її думки про мораторію або диктатуру. Тим маніфестом Мослей деякі британські круги дуже зацікавилися і широко його обговорюють. Зацікавлені ним і американські банкіри, бо коли би так сталося, як Мослей говорить, це означало би припинення сплати американським довгів до Америки. Британські консервати говорять, що заява Мослей означає прихильність до високого мита в Британії.

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

БІДНІ ФАРМЕРИ ЗАЧИНАЮТЬ БУДИТИСЯ

Видлян Дон, Алта.

Вже рік кіпчить в місяці грудні, які ми заклали в нашій околиці відділ ТУРФДім, однак до цього часу не писалося про нього нічого на сторінках “Фармерського Життя”. Здавалося-б, що тутешні фермери жинуться не так але, коли не дають чуті про себе на сторінках своєї фармерської газети.

За цей рік відбулися нашого відділу можна було багато писати про нашу працю, нані не домагаючи та успіхи, але наш робокр цього не робив.

Аж недавно Провком в Едмонтоні проголосив в “Фармерськм Життя”, що вешлає на організації обідку т. П. Кифорук і що він відідав багато і нашу околицю.

Через цілий тиждень всією оголошення і фармери мали нагоду довідатися про свій мітинг та прибути на нього чисельно. Зараз настав для бідних фермерів в Канаді дуже тяжкий час. Тому вони починають рухатися і екскають мітинги, щоб спільно на них порадитися над своїми справами та відірватися від цієї кроки втягунку. Кожні в тому, що деякі менше свідомі фермери це до цього часу вірять панським агентам і даються зводити на манівці. Однак в багатьох бідних фермерів, які стараніються йти на терен відбудовуються майже по всіх фармерських околицях.

Дуже легко панським агентам зводити на манівці тих бідних фермерів, які не читали своєї газети “Фармерського Життя” і тому не знають все, що треба знати про нинішню капіталістичну кризу. Тому то різні фармерські “опікуни” постійно агітують по фармах, щоб фармери не читали “Фармерського Життя”, бо довідатися з нього про причини нинішньої кризи, значить проти неї боротися, а тоді панським агентам урвется.

Тим забламученого фермера.

Зійшовся гурток фермерів до стору і зачали балакувати про організаційний мітинг т. Кифорука. Деякі з них були ним дуже зацікавлені і допитувалися, чи відбудеться цей мітинг, хто на ньому буде говорити і про що буде говорити.

Тоді один фермер махнув рукою і сказав, що він вже чув, що це за мітинг! Оповідав йому про нього один фермер, який був на подібнім мітингу в Рейрі Гил. Нічого там не говорилось, що було-б корисно для фермерів. Промовць хвалив російських більшовиків і тільки всеого. Це мітинг не для фермерів і він на нього не їде.

Різкі фармери запитали, що варто відійти і послухати про російських більшовиків. Мляко вони добре роблять, то варто нам йти їх слідами і пагнати нані на чотири вітри, бо фармери потраплять і без них жити.

Один з присутніх фермерів прислухався їх розмові, але не був в ній зовсім певен. Він придивився до їхніх слів, як до слів ініціатора та дискусія між гуртком фермерів. Але коли побачив, що один певний, який фермер виступив проти цієї мітінгу і відмовився фермерів від нього та тільки-но наворотами старався їх переконати, що такий мітинг не є для фермерів корисний, тоді він обізвався і сказав присутнім фермерам, щоб послухали його, бо цей мітинг якраз скликають для фермерів і на ньому будуть говорити про фармерські справи.

Фармери зачали допитуватися де-то білише про організаційний мітинг, а коли той фермер сказав, що на мітинг буде промовляти т. Кифорук, який сам є фермером, як такий т. Понаковський до того часу, що він прийдує виступати промовців, може дещо напачиться.

сенькі а Мондейр, то вони відповіли, що всі прийдує виступати промовців, може дещо напачиться.

В чім причина кризи і де вона?

Це діялося того самого дня, на який було проголошено мітинг. І ввечерю до селі зійшлося досить велике число фермерів. Мітинг відкрив голова відділу ТУРФДім і пояснивши коротко піль мітінгу, покликав до слова т. Кифорука.

Товариш організатор говорив довго. Для мене трудно пам'ятати його промову в цілості, зрештою, вона забрала-б багато місця в нашій газеті. Скажу коротко, що т. Кифорук пояснює обширно причини нинішньої кризи і доказав фактами, що не в “домогнн” радянської шпешні місється вона, як це стараються представити бідним фармерам вороги Радянського Союзу, а в неадапції капіталістичній гос-подарії, де всею продукцією не для вжитку, а для аську.

Він сказав фермерам, що тільки в організації лежить їх шхид. Тільки при допомозі спільної і бової фармерської організації, тільки при допомозі тісної азучі бідних фермерів з індустріальними робітниками повалимо нинішню капіталістичну систему і заведемо кращий лад для цілої працюючої класи.

І при кінці своєї промови товариш організатор закликав присутніх фермерів до читання робітничо-фермерської преси, а головню своєї фармерської газети “Фармерського Життя”, бо тільки вона бореться за фармерські інтереси і визнає фармерів організуватися, щоб разом з організованими робітниками полічити кінець тій системі, яка викопала кризу і киде працюючу класу в обійми нечуваної злидні. Робітничо-фермерська преса, це найбільша зброя в руках працюючих в їх боротьбі проти неадаптного капіталу.

Кали товариш організатор скінчив свою промову, голова мітінгу сказав присутнім, що можуть ставити питання, коли ми цю пресу не дуже ясно. Але промова т. Кифорука була така зрозуміла, що ніяких питань не було треба. Фермери бажали послухати ще й другого промовця, т. Понаковського.

Іде чимраз до гіршого.

Тов. Понаковський сказав в своїй промові, що теперішня криза буде з кожним днем загострюватися і що не треба вірити різким панським брехунцям, які хочуть прислати фермерів і тому вмовляють в них, що криза неадапто скінчиться і настають старі “добрі” часи. Він дав виступити з буржуазних газет, які доказували, що криза найближчої надії на те, щоб її в короткім часі зарадити. Якщо фермери будуть байдужо від-

посягати до теперішньої кризи, то дочекаються до того, що неадапто стануть наймитами на тлх фармах, які вони роками звали своїми. До цього капіталістична криза веде і самі капіталісти говорять, що треба обирати кошти продукції збільшити, щоб можна успішно конкурувати на світових ринках з тими державами, які також експортують свою збіжку за границю.

Дальше товариш сказав, що обвинити кошти продукції можна тільки при допомозі модерної маніперії, та деку-не стати бідним середніх фермерів. Ця маніперія спричинить масове банкруцтво між бідними і середніми фармерами і вони стануть робітниками на колісній “своєї” фармах. Щоб це не сталося, то фармери мусять організуватися і боротися проти капіталістів, які забиратимуть їх працю за даром. І якщо фармери думають, що в нї не якийсь шпешній пахид, що скоро перекопачиться, як вони помилилися, адже це може бути вже запізно. Тому організуємося негайно, лучім свої сили з силами індустріальних робітників, а тоді певно перемога буде по нашій стороні.

Заявляються за боротьбу.

Тов. Понаковський заявив, що він був делегатом на підготовку фармерську конференцію в Саскагуїні, на якій ухвалено ряд резолюцій. Він прочитав ті резолюції, а т. Кифорук пояснював кожну з них зокрема і над кожною резолюцією присутні фермери дискутували і описали голосували. Рішучі висловили фармери долали від себе ще 4 резолюції і заявили, що будуть боротися, щоб всі резолюції ввели в життя.

Тов. Понаковський заявив, що фармерські конференції відбуваються зараз у всіх трох етловних провінціях і що одна з них відбудеться в Едмонтоні на 13 і 14 грудня. Тому на цімі мітінгах фермери повинні вжити двох делегатів і послати їх на загядану конференцію в Едмонтоні. Вей присутні на це згодилися і вибрали делегатами фармерів Василя Гуцуляка і Василя Шевчука.

Зразу мітинг виглядав дуже бідний, але опієсія фармери зачали екскають чимраз більше і наша селя була майже заповнена. При кінці фармери скіндули трохи центів на дальню подорож товариша організатора, підякували обом товаришам за їх корисні і повчачі промови і зивили, що радо будуть приходити на подібні мітинги в майбутньому. Ніякі панські агенти не потраплять підягунку їх від фармерських мітінгів, на яких промовці говорять бідним фармерам правду про нинішній вишик і внаслідок їх організуватися, щоб поліжити йому кінець і дати йому повне відбудовування за слово тяжку працю.

Фармагор.

Домагаємося кращого життя.

В цих резолюціях говориться про екскації наших збіжкових спекулянтів на вінніпегській збіжковій біржі, про встановлення таких сталних ціл на всі фармерські продукти, які покрити-б всі кошти продукції і ліцмані фармерам надиважку, а якщо вони могли-б робити відвідне життя. Фармери домагаються екскації панських спекулянтів, моргеджів та інших інших деліт, які їх зараз виганяють з фарми; безпроцентної державної позички для бідних фармерів та усунення шеришів, які на прихаз фінансових паразитів забиратимуть від бідних фармерів останнього лаха від хати та вигонять їх з фарми.

З огляду на те, що капіталістична система вишику довела до того, що багато фермерів терплять зараз голод і холод, ми домагаємося, щоб уряд дав бідним фармерам безплатну поживу, паливо і убрання для цілої фамілії; фармерські школи мають бути відкриті через цілий рік, а гроши на це має дати уряд через встановлення податків на тих, які забрали фармерську працю і збили з неї мільйони багатства. Так само домагаємося безплатної лікарської і шпитальної услуги, за яку ми ніяк не в силі заплатити, бо нам не платять капіталісти за нашу працю те, що нам належиться.

За уряд робітників і бідних фермерів.

Хочу згадати, що на цей мітинг прийшло певне число тих бідних фермерів, які почували себе напани помію того, що не мають за що купити оверголі. Та капіталістична криза загострюється з кожним днем і ширесвідомі фармери будуть приимушени життєвими обставинами прилучитися до тих фармерів, які зрозуміли вже вишик і боряться проти нього організованими способами.

Були між ними і такі, що не вірили в ніяку боротьбу. Вони казали, що наших резолюцій ніхто не вислухає і школа на них паперу.

Цим фармерам я хочу сказати, що панський уряд не буде чиселитися з нашими домаганнями. Про це ми прекрасно знаємо, але хай бачуть пани, що фармери будяться і не дадуть їдичи по собі всяким бідним і меншим галапасам. Хай бачуть пани, що бідні фармери організуються і прийде час, що стрясуть з своїх плечей всяких паразитів. Це дуже легко станеться тоді, як всі бідні фармери об'єднаються з індустріальними робітниками і наотуплять на павів спільним фронтом. Тоді наші домагання будуть уведені в життя. Але сидіти тихо і казати, що з організації і боротьби бідних фермерів проти панської класи нічого не вийде, потрапити тільки людина, яка не уміє шитися це з-під пильного панських агентів.

Кали панський уряд не зверне ніякої уваги на наші домагання, то це відкриє очі тим бідним фармерам, які ще казали, що канадійський уряд дає про всіх горожад. Це пераз покаже їм, що канадійський уряд робить те, що йому кажуть капіталісти, а не те, що домагаються від нього робітники і бідні фермери. Тоді ми перестанемо говорити про “спії” уряд і прийдемо до переконання, що ми мусямо звестися з панами уперту боротьбу, щоб їх післати до чорта в зуби, а самим захити кращим життям під революційним робітничо-фермерським урядом.

НЕДОВГО ВЖЕ ТЕРПІМУТЬ БІДНІ ФАРМЕРИ

Ривертон, Ман.

Кого це нече, той сидить тихо. Але мене вже так припекло, що не можу ніяк сидіти тихо і якщо не дістану помічі від товаришів робітників і фермерів. Не знаю чи пережив з своїми дітьми цю зиму. Бо теперішня капіталістична криза неадапта в прикро положення великі маси робітників і бідних фермерів. Кожному з них прикро, але найбільше такі дуже тяжко переживають.

Піді літо я не робив, бо зроблено на мене донос до власника тартаку і я стратив роботу. Опієсія страшний роботу всі робітники в цім тартаку, бо перед самими живими він зерів.

Дуже тяжко приходиться мені жити з моїми дітьми. Частково їх у шкелі. Мати позвряла і остала на їх етравах. Жалко дивитися, як вони просять хліба і показують мені наге тіло, бо не маю за що постарати на них убрання. Уже цілий місяць не бачимо ми хліба в хаті. Такі то злидні переживають робітники і бідні фермери, які забували цю країну, на працю внаслідок тяжко, а їх працю забрали пани.

І відчас коли капіталістична криза привела працюючу масу до злидні, то пани капіталісти замість вжити втигар цієї кризи на свої плечі, кидають його на нас і кажуть нам покрити адепції всієї неадапції. Коли де-хто з нас протестує проти цього, то пани говорять, що будуть денотувати, бо ми хочемо повалити нинішній “домогнн” лад і внаслідок над комуністичний. Шейм речити панів, то кожний робітник або бідний фермер, який виномашається за правду на життя, це комуніст, якого треба пошукати.

Але я вірю, що такі прії в той час, коли робітники і бідні фермери об'єднаються, ашедує владу і екскають панам працювати або вжити з голоду.

Ми хочемо працювати і не маємо що їсти, а пани не працюють і мають всеого подостатком.

Не стане колєс павів, а будуть тільки одна працююча класа, яка буде мати владу в своїх руках і тоді не буде голодувати ніхто, хто ескає і зможе працювати.

Пани рабують нашу працю.

“В деякі несвідомі робітники і фермери, які кажуть, що пани працюють головою. Однак я скажу, що вони не працюють тою головою на корньє цілого суєспільства, так як робітники або бідний фермер, але вічно промишляють в своїй голові, як би то легше вискапати нашу працю, накопичити більше металків нашим потом і кровю.

Колєс наших працнів робили панишину. Панські гайдуки гартали їх пагайками, збіжжували над ними. Кали жінка випесла чоловікові обід в поле, то панський гайдук зів те, що було ліпше, а решту виснаив на землю. І мусів чоловік працювати на пана в голоді.

Опієсія пани “екасувати” панишину і заплети капіталістичний лад, який під деякими злидами вдалоко тяжкий від панського ладу. Тут пани екскають, що робітнице буде робити ніби то на “себе”, але відієности він дає робити на пани і відчас їм всею працю. Самий нічно бореться зі злидніми. Пани дають нам таку плату за нашу працю, а якщо ми заде до вишикаємо, то в деяких часах сонні пани робітників і бідних фермерів в Канаді не дістануть ніякої заплати за свою тяжку працю і голодують разом з своїми дітьми.

“Хульгурні” капіталісти звелили колєс боротьбу з індіанцями в Канаді за поєтання цієї країни. При допомозі свого різька вони повели переміжних збіжків Канади, а пани їх над мочили і екасували, що їм треба “дуже дивитися”, щоб могли працювати разом а “бідним” а цій країні. Ця “біла цивілізація” довела до того, що білі капіталісти зачали вискасувати індіанське населення, зачали його

Створювати горівкою, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Гуляє імеріалізм, та вже недовго йому гуляти. Вей темні духи прийшли йому на поміч, щоб довести визвольний рух працюючих мас в цілім світі. На Західній Україні гуляє польський імеріалізм і тогити польський імеріалізм і тогити в крові визвольний рух українського трудого населення. В цьому допомагають йому всі українські патріоти, єпископи та попи, бо такий розказ прийшов від пани римського Метрополіта Шепершівній, в яких якості не тільки польська кров, але й італійська заля бизнесу став греко-католицьким князем церкви в Галичині, заппав зараз угоду з Пилеуським і оправдує звірства польських бандітів-імпере-

Сейнт Пол, Алта.

Я читав “Фармерське Життя” через останні два роки. Не хочу і підляблятися і хвалити цю пресу, що на похвалу не заслуговує, але в цім випадку мушу признати, що “Фармерське Життя” заслужило собі на попертя від бідних фермерів, бо воно бореться їх інтереси і старається екскації бідну фармерську класу, щоб вона зрозуміла, де і як шукати собі виходу з нинішнього тяжкого положення.

Бідні канадійські фермери ніколи ще не переживали таких злиднів, як зараз. Папротувався тяжко через цілий рік, а коли прийшла осінь, “багата” пора року, то пани забрали фармерську працю за даром. Діти неадапні як слід, голод до хати заглядає. Тяжко стаєлується на два долари, щоб заплатить за “Фармерське Життя” і хоч раз на тиждень мати в хаті овею вірного друга і порадишка. Однак помію тяжкої кризи, фермери повинні екскації пунтис на передплату, бо бути без своєї класової газети приходилося-б дуже тяжко, головне тепер, коли фармери починають рухатися і думають про боротьбу з капіталістичними паразитами, думають боротися за краще життя.

Коло мене обставили такі самі, як коло тисячів бідних фермерів. Однак я з останнього екскації на кілька доларів і випесав свій довг за “Фармерське Життя” та відповів свою передплату. В цьому листі вискажу до адміністрації \$7. Це впливає мій довг, а останні центи жертвую на пресовній фонд своєї газети.

В організації сила.

Бідні фермери повинні вже раз знати, що капіталісти тому такі сильні, що мають свої організації, мають свої екскації преси, що борються їх інтересів і багачують працюючу класу вмовляючи в неї, що в Канаді є “добробу”. А той “добробу” дається бачити в тім, що бідні фермери не мають за що купити теплого убрання для дітей, щоб шитати їх в змлі до школи. Самі вже обійшлись-б зовсім без теплого убрання, то тільки холод, але цим не можуть ніяк зашити теплого канадійського клімату і коли не мають теплого зимого одягу, то мусять екскації вдова, не можуть ходити до школи.

Капіталістичний вишик, рабук фармерської праці, екскає з кожним днем. Уже шість шкір адепції з бідних фермерів капіталістичний лад. Тому шкору це екскації на вишик, бо як би їй адепції, то тоді і кошти з нас пошисається б. Пани не хочуть кошти цього робити, бо їм рабів треба, які робили-б на них, спокійно давали себе рабувати, бо тільки такі покійні люди зачелюються до звольних “горожад” цієї країни. Хто не хоче користися панам, той небезпечна людина, страшний більшовик, якого треба денотувати, бо він несе-

ЧИТАЙМО СВОЮ ГАЗЕТУ І ОРГАНІЗУЙМОСЯ!

Сейнт Пол, Алта.

Проти панського вишику треба боротися. Боротися фармерам поодиноким, ніяк це можна. Боротьбу можна зараз провадити тільки об'єднаними силами, а це можна об'єднати тільки в бової організації робітників і бідних фермерів. Тому вина за наші нинішні злидні естаде в першій мірі на нас самих, бо ми не хочемо організуватися, ми не хочемо читати своєї робітничо-фермерської преси, але багато з нас або зовсім нічого не читав, або читав панське-прокляпські газети, які на всі заставки кричать проти бової робітничо-фермерських організації і борються нинішню систему вишику і рабукну. Чи не є це рабук фармерської праці, коли ми мусямо продавати овес або ячмінь за меншу ціну, як це коштує насвимолотити? Але якщо це не рабук фармерської праці? Тому кожна компанія хоче зиску, профіту і то великого, а фармер має віддавати свою працю за даром? Хіба фармер може працювати за простибі, а пани фабриканти та банкири не дбають про “простибі”, але хочуть величких зисків коштом нашої праці?

Всі до організації до читання своєї преси.

Бідні фермери не хочуть раумити, що тільки в організації еста. Вони респонденті, розбиті на різні політичні та релігійні групи. Така неорганізованість фармерів, перозумієння своїх прав, якась напівнаша капіталістична етрава, щоб тримати їх в покори, вискасувати їх і накопичувати багачува коштом несвідомих, тяжко працюючих бідних фермерів.

Горюймося в робітничо-фермерській організації. Ставаймо членами ТУРФДім, читаймо і ширім “Фармерське Життя”, екскації внаслідок за гроши етрава мих фермерів і робітників, визнає їх до екскації об'єднання, до боротьби за краще життя. Не можна панарти екскації людин, який зараз переживає злидні, але помію того вигнає дераз пару доларів на такі річч, без яких можна обійтисся, а за газету каже, що не може заплатити. Е багато таких, що можуть заплатити, але їм а дашеся, що “Фармерське Життя” бере гроші а коштує і без їх кілька доларів одні етрава. Кожний долар даше фармерам на свою газету, це велика поміч для неї. Тому стараймося зі всіх сил підтримати цю газету, яка бореться за наші інтереси і не звергає ніякої уваги на вероки атахи. Навшак, чим сильніші ці атахи, тим “Фармерське Життя” з більшою етравою їх відбиває.

Читайте і поширюйте між своїми сусідами “Фармерське Життя” та приєднуйте передплатників.

Гавдовський.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Гуляє імеріалізм, та вже недовго йому гуляти. Вей темні духи прийшли йому на поміч, щоб довести визвольний рух працюючих мас в цілім світі. На Західній Україні гуляє польський імеріалізм і тогити польський імеріалізм і тогити в крові визвольний рух українського трудого населення. В цьому допомагають йому всі українські патріоти, єпископи та попи, бо такий розказ прийшов від пани римського Метрополіта Шепершівній, в яких якості не тільки польська кров, але й італійська заля бизнесу став греко-католицьким князем церкви в Галичині, заппав зараз угоду з Пилеуським і оправдує звірства польських бандітів-імпере-

І ми в Канаді не екскації еста, як капіталістична криза поставила нас в нечувані злидні, як нам гроить голодова смерть. Горнімося до бової робітничо-фермерської організації, ставаймо членами Комуністичної Партії Канади, бо тільки під її проводом повалимо капіталістичну владу і заведемо свою революційну владу робітників і бідних фермерів.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Гуляє імеріалізм, та вже недовго йому гуляти. Вей темні духи прийшли йому на поміч, щоб довести визвольний рух працюючих мас в цілім світі. На Західній Україні гуляє польський імеріалізм і тогити польський імеріалізм і тогити в крові визвольний рух українського трудого населення. В цьому допомагають йому всі українські патріоти, єпископи та попи, бо такий розказ прийшов від пани римського Метрополіта Шепершівній, в яких якості не тільки польська кров, але й італійська заля бизнесу став греко-католицьким князем церкви в Галичині, заппав зараз угоду з Пилеуським і оправдує звірства польських бандітів-імпере-

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

Против панського вишику, щоб від панського забрати всякі футра і дармо. І так колєс капітати екскації забирати індіанську працю за дармо, а зараз рабують пас робітників і бідних фермерів. Народ праці загорить гнівом.

Николай Матерюв.

КАРНІ ЕКСПЕДИЦІЇ В КОЛОМИЙЩИНІ

Нині вміщуємо листа, якого передав до нашої редакції один вілніпегський робітник і в якому описується звірства польської карної експедиції в трох селах коломиїського повіту: Балішчак, Трофанівці і Бучачка. На приказ капітана карного загону, який складався з 60 жовнірів, війти цих сіл мали постаратися, щоб кожний жовнір мав на обід печену курку, 40 штук папіросів, 2 літри молока, пів хліба, пів фунта масла, і т. ін. Кожний військовий кінь мусів мати 20 кілограмів вівса і 25 кілограмів конюшини. За виконання цього приказу трофанівський війт дістав опісля 35 нагаїв на голі тіло.

Трофанівка, 18 лют. 1930.

Дорогенькі!

Братчику! Злову гірка не доля стрінула нас. Вона змушувала мене написати до тебе і просити, щоб ти опублікував цього листа в канадійських часописях, хай знає цілий світ, як я памі оходжуся Польща.

У п'ятницю вечером приїхало до нас польське карне військо і скликало до канцелярії війтів з трох сіл. Капітан дав їм приказ, щоб вони пайдали до пів години постаратися розквартирувати військо, яке складалося з 60 душ.

Війти леваліно розійшлися, щоб вповинити приказ капітана карного загону. Зали одинак трофанівський війт леві скликати своїх заступників, то військо приїхало до нього на подвіря і зараз прибіг до громадської канцелярії партіонці, щоб війт ішов додому, бо там чекав на нього військо.

Поть й бенкетують на громадський кошт.

Колн війт прибіг додому, капітан запитав, де в квартирі для війська, а одержавши відповідь, що квартири є готові, дав приказ, щоб військо було розквартировано, вапе як найкраще.

Колн вже військо було розквартировано капітан дав приказ, що кожний жовнір мав дістати на вечеру печену курку, 40 штук папіросів, пів фунта масла і 2 літри молока, а кожний кінь мав мати по 20 кілограмів вівса і по 25 кілограмів конюшини. Як цього всего не буде, то війт, його заступник і присяжний дістануть по 25 нагаїв. Давши цей розказ капітан і поручник поїхали собі до двора.

Тоді його старшина сказав трофанівському війтові, щоб той іхав з ними до шинку в Балішчак на вечеру. Там ніло все військо на громадський кошт. Самих папіросів набра-

ли на 85 заготих папірсіх багату горівку і шниця, а війти набрали собі шниця на свої квартирі, бо там варинися для них курн.

Бють аж шафти ломлять.

Трофанівський війт хотів по цім всім відійти собі від них геть, але вони вже мали його на оці і не хотіли відпустити. Одні цугефірер сказав йому в шинку, що ми зараз не зможемо разом, але як хвило він може вкпатити війтові 25 нагаїв на голі тіло.

Колн війт запитав його, що він йому завинив, то цугефірер відповів, що він ще на дорозі дістав такий приказ. Але цим разом який вилезлося паному війтові і не дістав нічого.

Колн на другий день рано військо збіралось разом, наїхав капітан і запитав, чи кожний жовнір дістав те, що мав дістати. Тоді виступило двоє жовнірів, які були на квартирі в дворі і сказали, що вони не дістали того, що мали дістати на підставі розпорядження капітана.

Трофанівський війт був на той час в громадській канцелярії, бо там люди зносили на рани на свідання молоко, курн, масло, хліб, овес, конюшину і т. ін.

За якийсь час надїхав фірою цугефірер і приказав людям, щоб вони несли все те там, де збирається військо. Був дуже злий і впаився за людьми з шафтом і кавав, щоб епішлялися, бо він знавав. Саме на той час виїшов епіок Гершка. Цугефірер відійшов до нього і дав йому дозвіл так сильно, що шафт аломився на двоє. Опісля викликали його на фіру і повезли далі. По дорозі цей сальний цугефірер розбив жидковій голові і екінув його у фосу.

Війт знов врятований від потовів.

Опісля ми приїхали до канцелярії в Балішчак. Тут жовніри розбавили курн і все те, що на вони були. Цугефірер звернувся до трофанівського війта і зажадав, щоб той приніс йому шниця, але той відповів, що в кооперативній шини нема, треба, щоб хтось пішов до шинку. Тоді цугефірер післав до шинку одного чоловіка, але той пішов і вже більше не повернувся.

Цугефірер сказав жовнірові і сказав трофанівському війтові, щоб той приніс йому папіросів. Війт епішнів розказ цугефірера. Тоді капітан дав приказ, щоб коням понруги пригнати і лагодитися до “ождяду”. Трофанівського війта закликали і кавав йому сидати на фіру, а цугефірерові приказав, щоб його нильгував добра, щоб він не втік.

І так вони приїхали до Гнізда на постерупок. Тут мали війта бити, але командант жапанармерій якось їх відмовив. Тоді капітан приказав війтові, щоб він до двох годин приніс 26 курей, папіросів, масла, вівса для коней і т. ін.

Війт відповів, що все це він дістане. Тоді цугефірер сказав війтові, щоб він постарався дістати горівку і міншанини. Війт обіцяв і це зробити. Війта не було грошей. Треба було просити, щоб дали це все на кредит. З тяжким трудом udałoєся йому все це роздобути і він повернувся на те місце, де оставив карний загон. Але його вже там не було. Тоді війт віддав все це, що він набрав для війська і цустився йти додому.

Притіпонили додому він дав розказ своїм заступникам, щоб той негайно постарався про квартири для війська, бо воно назад повертає до села.

Бють війта до крови.

Вечером приїхало військо і зараз війта покликано та зачали питати, де те все, що вони казали йому набрати у Гнізді. Він відповів, що поїдавав назад тім, в яких кушнях, бо не знав, що все те треба було нести до балішчакської канцелярії.

Помимо того, що на квартирах були для них печені курн, яйця, масло і взагалі все, чого вони бажали, їх це не вдоволило. Трофанівському війтові приказав іти до балішчакської канцелярії. Прибувши там він не застав капітана, бо той поїхав до двора і дав розказ, що тро-

фанівський війт має ставитися до двора.

Зачали говорити йому люди, щоб йшов до двора, бо капітан сказав, що має його знати. Хотіли бігати до самого ранку. Тоді війт подумав, що треба йти до двора і замислюватися самому.

Так і зробив. Прийшов до двора і зголосився до капітана. Він його запитав, де те все, що він мав накупити у Гнізді, а колн війт відповів йому, що не знає куди з тим має йти і поїдавав все тим, в яких кушнях, тоді він закликав його до себе до шинку і тут зачали бити гарячикою по голові. Війт зачав кричати, а тоді капітан приказав положити його на лавку і дав йому 35 нагаїв на голі тіло. За кожним ударом капітана бризкала кров. Війта збито так, що він не міг піднятися. Але капітан сказав, щоб він негайно йшов в село і за пів години дістанив до балішчакської канцелярії курн, масло, хліб і т. ін.

Війт мусів дати приказ партіонцям, щоб вони все те зібрали і доставили до балішчакської канцелярії. Все це було виконане і капітан заявив, що вони відїжджають, але це поперекуть до села. Почувши це, війт зник з села.

Ми вже чекемо, щоб скінчилися вибори, може тоді перестануть катувати нас. Я думаю, що світ знає про це, як над нами злується Польща. Тяжко жити, бо одна жура їде за другою.

Здоровимо Вас щиро,
Ваш шафтер.

ФАРМЕРИ ВІДКИДАЮТЬ ПАНСЬКІ ГАЗЕТИ

Сарто, Ман.

Отак ходжу я поміж бачіть українські фермери в Мінсїоїта пригядують їх життя. Вони так чорні, як земля. Чорне і злиденне, бо капітал витягнув з них останні соки, знищив їх здоровля, забрав їх тяжку працю. Відні фермери шукають виходу з теперішнього тяжкого положення, нарікають на панський визиск, проклинають напів і панських агентів і закликають проганяти від своїх хат ріжних “добродіїв”, які приносять до них з паньською системою газети і захиляють свої тагидативні крам.

Оповідав мені один старенький фермер, що до нього зайшов агент від патріотичної газети і просив його, щоб він відповів свою передилату. Але цей фермер відповів агентові, що не хоче вже більше читати панських газет і не дасть на них ні одного цента, бо вони поширюють паразитів, які душать бідних фермерів. Агент прокляв його, щоб він бодай на оці рік відповів свою передилату, але фермер відповів йому, що того зліла навіть за даром не хоче бачити в своїй хаті і агент мусів його покинути та йти далі шукати охочих до читання патріотичної газети.

Стягаються з останнього на свою газету.

Наріжні зайшов і я до хати одного старенького фермера в Сарто, Ман, з своїми “лейбонцими” торбами і зачали ми децю говорити. Я йому сказав, що я за один, ніяк не розговорились ми так на добре і цей фермер сказав мені, що хоч колн цього круто з фінансами, то він не змінить для себе “Фармерське Життя” на б жодного і дені до тирн, бо більше не має.

Таке саме зробила одна фермерка. Колн до неї зайшов агент від патріотичної газети, вона чемненно показала йому двері. А колн зайшов і я зачав говорити про робітничо-фермерську пресу, то вона вилла свої мої торби “Фармерське Життя” і сказав, що не хоче більше читати про таке, що вона і боронить їх перед паньським визиском. А ми мої торби, які колн патріотичні редактори назвали “лейбонцими”, відкочували до ферма, до фермерів переконували, що “Фармерське Життя” є дійсно фермер-

ською газетою, яку вони повинні читати.

Фермери застановляються над визиском.

Зайшов я до одного стору і застав в цім повно фермерів. Говорили вони, що банки не хочуть зичити фермерам грошей, хіба ті приведуць таких поручників, що мають гроші в банку. Таких ще не вистачило фермерам, а більше фармерів до людей, яка прийнята погумати.

Патріотичні присяжні щось чотирні наї і бонку сайдер і хотіли це все розпродати фермерам, щоб отворувати трохн грошей і полагодити будинок, бо шибні побити і в середній загніздилися воробіди. Але фермерів наїв не розкупили, сайдер також не хотів шити і хоч один учитеч обібрався за окциєтра і шитчав на ціле горло, то не має ніякого успіху і патріотичні мусів самі зїсти свої паї та шитити сайдер. Шасливі ті воробіди, бо не буде грошей полагодити будинок і вони зможуть даліше в нім гніздитися.

Дочитть того, що веоді по фармах можна зауважити радикалізацію серед бідних фермерів і хоч би як нестурпівшища не казлясь, то мусів погодитися з фактом, що ті присяжні кіпцят. Ганебно було ті народження, ганебною буде і її смерті.

Поїорожний.

Тоді один молодий фермер запитав сторника, чому то деякі сторники так дуже поспирають шитишину систему, що спричинила таку еспраншу економічну крізу, чому деякі з них так дуже розцібаються шитчачи шиборів за паньським партіяжам?

Чи не є не в інтересі сторників стати по сторуї бідних фермерів, які дають їм шитоду жити? Чому деякі сторники прямо вилити собі з бідних фермерів, напаяють їх паями і стараються вмовити в них, що їм не по дорозі з робітництва?

Зачав цей молодий фермер доірати до громади цего сторника і то так порозно, що сторник не міг на його питання ні е поітати і мовчав, вапе дої в розі шафран. Вей інші присяжні фермерів також змішались в еспраншу і побачив сторник, що не еспранити панів перед цими фермерами. Він сказав, що не має нічого проти того, щоб фармері організувалися і дерешли за краще життя, бо колн вони несправляють свої оствини, то і йому не вийде на користь.

Тоді фермері відішлі в йому, що не поспирають рідом злічати бо-

роться проти панів, а не чекати, аж доки фармері не відорють собі кращого життя, а тоді він буде з ними.

Прогандіють панських агентів.

Слухаючи цієї бесіди я подумав собі, що нема нічого злого, щоб не вийшло на добро. Хоч як ця кріза далася в знаних бідним фермерам, то має ту користь, що навчить їх шитачи своїх ворогів, а колн вони їх знають, тоді і зачнуть з ними боротися аж доки їх не побідять.

Тому то вже і пропали колішні золоті життя для панських агентів і зраз фармерів гонять їх від хати з паньськими газетами. Тому то так і скажеться на робітничо-фермерську пресу, бо бачить свою загібель. Вони знають добре, що це вже “Фармерське Життя” робить собі плях, там вони не мають вже що робити з своїми рентильками.

Народні Домн по фармах естають пусткою. Хіба часом фармерська молодь зїдється до них на танці полуденні з шитачкою. Як не пробують патріоти, а голонно деякі сторники та учители затримати старих фермерів при своїх організаціях, а не дає їм це вдається, бо фармері кажуть їм до очей, що цілішні роками находились до Народних Домів, однак не чули там ніякої науки і нічого не еспринали, але ще страшили, бо колн-б вони були не слухали патріотів, а визнали, що ця чорна рота тому шитачі, що знаєть даліше бачити, як зараз знають.

Тому я думаю, що ця кріза отворила бідним фермерам очі і вони пізнали, що правду можна шити тільки в робітничо-фермерській організації та пресі.

Довелось мені бути в одному базарі в Народнім Домі. Було там мале число досеріх фермерів, а більше фармерів до людей, яка прийнята погумати.

Патріотичні присяжні щось чотирні наї і бонку сайдер і хотіли це все розпродати фермерам, щоб отворувати трохн грошей і полагодити будинок, бо шибні побити і в середній загніздилися воробіди. Але фермерів наїв не розкупили, сайдер також не хотів шити і хоч один учитеч обібрався за окциєтра і шитчав на ціле горло, то не має ніякого успіху і патріотичні мусів самі зїсти свої паї та шитити сайдер. Шасливі ті воробіди, бо не буде грошей полагодити будинок і вони зможуть даліше в нім гніздитися.

Дочитть того, що веоді по фармах можна зауважити радикалізацію серед бідних фермерів і хоч би як нестурпівшища не казлясь, то мусів погодитися з фактом, що ті присяжні кіпцят. Ганебно було ті народження, ганебною буде і її смерті.

Від 1870 р., це є від часів ирусько-французької війни і Паризької Коумни, добуто з землі 730 мільйонів унцій золота і 7 бильйонів 600 мильйонів унцій срібла.

ВЕГРЕВИ І ОКОЛИЦЯ!

З нагоди 4-ої річниці Існування Українського Робітничо-Фармерського Дому у Вегреві, Алта, відділ ТУРФДіу устроєно двоє поважних підприємств для вишанування цего свята.

В неділю, 21 грудня відбудеться СВІТОЧНИЙ КОНЦЕРТ-МІТІНГ з добірою програмою.

В понеділок, 22 грудня відіграється неампрушу драму М. Ірчана “ДВНАЦЯТЬ”.

Пресно робітництво і фармерство з Вегреві і дооклицних місцевостей приобіти як найчисленніше шоб еспранити і величаво відквіткувати чотирі річні здобутки організованого українського фармерства і робітництва у Вегреві.

Заряд ТУРФДіу.

СВІДОМИЙ БРАТ СТАЄ В ОБОРОНІ СИРОТИВ

Елстов, Саск.

В теперішній час економичної крізи наша газета “Фармерське Життя” пише багато про великі злидні між працюючою класою взагалі, а між бідними фермерами зокрема. Шитише пресі це наші редактори, шитише з бідні фермері та робітники. Бо наша преса в тим зеркалом, в якому можна побачити дійсне життя працюючої класи, її злидні і її змагання за краще життя.

Однак болить серце, колн глянеши на відсталість між фермерами, на їх байдужність до протести за своє існування. На їх упередженість до робітничо-фермерських організацій та до своєї преси, яка вічно накликає їх до угоди, до організації і до боротьби проти визиску. І не дивота, що багато бідних фермерів не великі не арозуміти, де їм місце і як позбутися того несправедливого визиску. На фармах в бачато учитечів, товнів та інших панських агентів, які на кожнім кроці еспранються багачити фермерів, старуються відіштити їх від бовних друкованих слів, від бовних робітничо-фермерських організацій.

Робітничо-фермерський рух є молодий. А ці панські агенти працюють між фермерами вже довний час і потрапили завесувати фармерські умн, потрапили насторити бідних фермерів проти фармерських інтересів. Здається, що ця чорна рота закоувала тіло і душу бідного фермера і етала паном його життя та смерті.

Проєс освідомлення повільний, але певний.

Однак там то не там слово правди пробиває собі дорогу між фармерськи масн, відкриває бідним фермерам очі на шитишину несправедливу капіталістичну систему і заставляє їх до думання. Повільний це процес, але за те певний. Колн раз бідний фермер пізнає правду, колн він раз пізнає свого ворога, тоді трудно звести його з правильного шляху.

В нашій околиці є ще багато фармерів, які вірять дуже в колнє потісьське слово. Не пишав би я про повів, бо деякі фармері цего не люблять, але як мовчати тоді, колн ці поини не мають найменшого милосердя над бідними вдовами та сиротами, яких батько зїшпов в моголу передчасно завдяки шитишій системі визиску. Не мож ніяк мовчати, колн глядиши на таку роботу цих які називаються бовими слугами, а які по божому не поступають.

В нашій околиці існує товариство ТУРФДіу. До нього належать свідомі фермері, які переконані, що жити неорганізованим життям ніяк не можна бо ті, що нас визискують, в добре організовані і тому можуть нас неорганізованих рознідувати, бо ми не еспранимо їм ніякого опору.

Однак є в нашій околиці і такі фермері, які пороко відносять до нашої організації, бо так їх насторили панські прихиски. Вони покірно аносять панське ярмо, бо їм еказано, що так бог дав, що вони мають віддати. Ум еказано, що вони еспранють шитишину проті шитишій системи, бо бода дана богам і хто шитишає проти неї, той шитишає проти бога.

Дорогий християнський похорон.

Жили в нашій околиці чотирі рідні брати, які працювали так тяжко, як і всі інші бідні фермері. Один з них належав до нашого товариства і є дуже активним членом. Він говорив своїм братам, що вони повинні стати членами нашого товариства, але ті не хотіли його слухати. Все-ж таки він переконав їх, що вони повинні читати “Фармерське Життя” і вони стали його перекладачниками. Любили читати цю газету, але колн надбали цю пресу проти нього, то вже не хотіли далі читати.

Тяжка праця на фармі перовчасно покляла в моголу одного з цих братів. Хай він робітничим чоловіком і вірив, що при “божій допомі” таки колись добродіється. Однак смерть заступила його несподівано і він оставив свою дружину і троє дітей. На 25 жовтня попрапанься з шим світом раз назавжди.

Треба було його похоронити. Тоді два його рідні брати зачали казати вдові, щоб вона зїждла 50 доларів на церкву і за місце на цвинтарі, до того ще заплата за поховані та похорон і тоді побіжчик буде мати християнський похорон. Окрім цего треба було платити за компанія гробу.

Тоді брат, який є членом нашого товариства, зачав народити своїх братів на розум. Він представив їм критичне положення вдови і сиротів, заповів з собою одного брата, оба виконали гріб і поховано брата без ніяких церемоній. Таким способом заопалив він кілька десятків для опротії фамілії, яка їх живе під цей час потребує. Цей свідомий брат поступив дійсно по братерськи і по товаришески. Він дав приклад другим фармерам, що обійдяться без ніяких церемоній, голонно тоді, колн шитишаються проти шитишій положенню.

Не ворогуймо між собою.

Я радив би фермерам цієї околиці застановитися трохн глибше над своїм теперішнім положенням. Треба перестати ворогувати між собою, не треба, щоб нас хтось дішпов на ґрунн, бо всі ми належимо до класи шитишуваних фермерів, всі ми маємо спільного ворога і боритися проти нього можемо тільки в робітничо-фермерській організації. Ніхто на ваші релігійні переконання не накликається, але здоровий розум каже, що не треба брати від сиротів останній цент і давати його попові, а сироти шитиши без ніяких средств до життя. Бо сироти це дуже нещасливі особи, над якими треба мати згляд, совість і милосердя.

Ставайте в ряди організованого фармерства і робітництва. Боріться проти класн паразитів, які не дають вам жити, на яких ви мусите тяжко працювати ціле своє життя і поєднуйтеся з ними. Боріться, бо хто не бореться, той не буде жити! А щоб ви знали як боротися, проти кого боротися, то вам треба читати “Фармерське Життя”. Ви мусите признати, що це одноква газета, яка сміло боронить ваших інтересів і шити правду про панський визиск. Поможіть її своїми центами, народити вас перед визиском і визиском панської класи. Передилатіть собі її і жертвуйте на пресовий фонд, хто еспранить може. Кожний цент, це велика поміч для нашої газети.

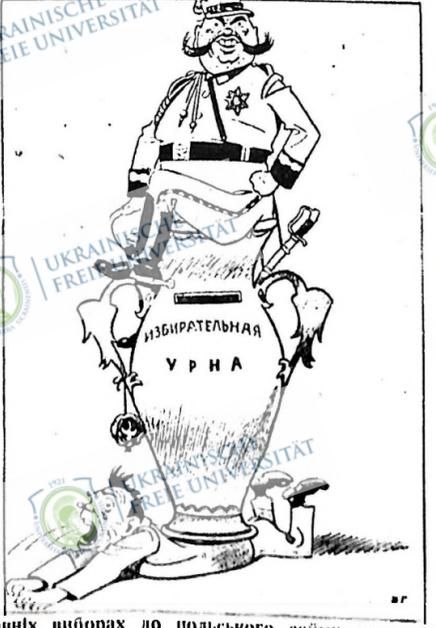
Пані передові товариші естають на самім переді шитишуваних боретий робітників і бідних фермерів. Вони не бояться в яких погроз, вони готові віддати своє життя за інтереси працюючої класи. Беріть собі з них приклад і візьміте від них той рішучості та вірності еспрані робітників і бідних фермерів. Ставайте всі членами робітничо-фермерської організації та читачами і передилатниками своєї преси.

І. Каршн.

НІМЕЦЧИНА ПРОТЕСТУЄ ПРОТІ ГНЕТУ НІМЦІВ ПОЛЬЩІ.

Денеша з Женевн, Швайцарі, з 13 грудня говорять, що Німеччина внесла протест до Ліги Націй проти польських напасств над німецькою меншістю в Шлеску. Перед двома тяжкими німецькими міністер закордонніх справ Курціоно вислав протестативного листа до Ліги, що підіє виборів передішуваних німецьких виборців. Цей протест проти Польщі розглядатимуть на січневому засіданні Ліги Націй.

ЯК ВІДБУВАЛИСЯ СОЙМОВІ ВИБОРИ

В недільних виборах до польського сойму урядовий зльок дістав більшість послів. Ще б ніяк Гумористи какуть, що в Польщі було галасувати, а не готувати. Московська “Правда” отак бачить вибори в Польщі.

